

ទីបន្ទាល់នៅលើសមុទ្រ

 មុនពេលយើងឱនក្បាលសម្រាប់ការអធិស្ឋាន ខ្ញុំចង់អានព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះខ្លះ។ ខ្ញុំតែងតែចូលចិត្តអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រោះពាក្យខ្ញុំនឹងបាត់ ទៅ ពួកគេជាមនុស្ស តែព្រះបន្ទូលទ្រង់មិនបាត់ឡើយ។ ហើយអ្នកដែលតាមដាន អត្ថបទ ជាដើម ចូរយើងអានពីម៉ាថាយជំពូកទី ១៤ នៅយប់នេះដោយចាប់ផ្តើមពី ខទី ២២។

ស្រាប់តែទ្រង់បង្ហាញសិស្ស ឲ្យចុះទូក ឆ្លងទៅឯក្រើយម្ខាង មុនទ្រង់ ទាល់តែទ្រង់បានឲ្យហ្វូងមនុស្សវិលទៅវិញអស់។

លុះបានឲ្យគេទៅដុតអស់ហើយ នោះទ្រង់យាងឡើងលើភ្នំ ដោយឡែក ដើម្បីនឹងអធិស្ឋាន លុះពេលព្រលប់ហើយ...ទ្រង់ក៏នៅ ទីនោះតែ១អង្គទ្រង់។

ឯទូកនៅកណ្តាលសមុទ្រ ត្រូវរលកបោកជាខ្លាំង ដោយព្រោះ ច្រាសខ្យល់។

ដល់យាម៤យប់ នោះទ្រង់យាងកាត់លើទឹកសមុទ្រទៅឯពួក សិស្ស។

កាលគេឃើញទ្រង់យាងលើទឹកដូច្នោះ នេះក៏ភ័យរលំ ហើយនិយាយ ថា ខ្មោចលងហើយ រួចគេស្រែកឡើង ដោយសេចក្តីតក់ស្លុត។

តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដល់គេភ្លាមថា ចូរសង្ឃឹមឡើង គឺខ្ញុំ ទេតើ កុំឲ្យភ័យឡើយ។

2 សូមយើងអានក្បាលចុះហើយអធិស្ឋាន។ ខណៈពេលដែលក្បាលនិង ដួងចិត្តរបស់យើងត្រូវបានក្រាបនៅចំពោះព្រះ តើអ្នកមានតម្រូវការនៅក្នុងអាគារ នេះទេ នៅយប់នេះ តើអ្នកចង់ឱ្យព្រះដឹង ដោយលើកដៃឡើង ហើយចងចាំក្នុង ការអធិស្ឋានទេ? ព្រះអម្ចាស់មើលមកអ្នក សូមអាណិតមេត្តាយើង។

3 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ឥឡូវនេះយើងនឹងចូលមកក្នុងព្រះវត្តមាន របស់ទ្រង់ តាមរយៈព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ដោយដឹង ការធានាប្រកបដោយ

ព្រះពរ ដែលទ្រង់បានសន្យាជាមួយយើង ប្រសិនបើយើងចង់ “សូមអ្វី” នៅក្នុង ព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់នឹងប្រទានដល់យើង។ យើងដឹងគុណយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះរឿងនេះ។ គ្មានពាក្យណាអាចបង្ហាញពីអារម្មណ៍របស់យើងចំពោះវា ដោយ ការធានាថាយើងមាន ដែលទ្រង់កំពុងស្តាប់យើងឥឡូវនេះ។

4 ទ្រង់បានឃើញដៃទាំងនោះហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលពួកគេ ត្រូវការ។ ទ្រង់គឺជាព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តា ដែលគ្មានទីបញ្ចប់ ហើយយើងដឹង ថា ទ្រង់ជ្រាបពីដួងចិត្តរបស់មនុស្ស។ ទ្រង់ដឹងពីគំនិតរបស់យើងហើយ។ សូម្បីតែ មុនពេលដែលយើងត្រូវបានបង្កើតមក ទ្រង់ដឹងពីរាល់គំនិតដែលយើងធ្លាប់មាន ព្រោះទ្រង់គ្មានដែនកំណត់។

5 ហើយយើងអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅម៉ោងនេះ ខណៈដែល បំណងប្រាថ្នារបស់យើងកំពុងឈានដល់ទ្រង់ សូមមើលចុះពីលើមេឃ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយសូមទទួលយកសំណូមពររបស់យើងទៅកាន់ព្រះហឫទ័យ ព្រះអម្ចាស់ ហើយឆ្លើយតបមកយើងតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់នៅក្នុងសិរីល្អ។ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវបំណងប្រាថ្នានៃដួងចិត្តរបស់យើង ដោយជឿជាក់ថាវាជាឆន្ទៈដ៏ ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ ហើយយើងដឹងថាវាជាសេចក្តីរីករាយរបស់ទ្រង់ដែលយើង បានធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់។

6 សូមប្រទានឱ្យយើងនូវពរដ៏ធំនៃវត្តមានរបស់ទ្រង់ នៅយប់នេះ ជាថ្មីម្តងទៀត ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ សង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់ លើកអ្នកដែលស្លាប់ នៅក្នុងអំពើបាបនិងការរំលង ហើយនាំពួកគេទៅកាន់ជីវិតថ្មី នៅយប់នេះ។ សូមឱ្យ យើងឃើញព្រះយេស៊ូវ។ យើងទូលសូមនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ អាម៉ែន។

7 សូមអង្គុយចុះ។ យើងសុំទោសដែលយើងមិនអាចទទួលមនុស្សបាន ទាំងអស់ ព្រោះកន្លែងអង្គុយមានចំនួនកំណត់។ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីយប់ដំបូង ពួកគេ និយាយថាពួកគេត្រូវងាកចេញពីហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើន ដូច្នោះយើងមានការសោក ស្តាយចំពោះរឿងនោះ។ ហើយបងប្រុសប្រៀនមិនទាន់មានបន្ទប់ផ្សេងទៀតដែល ត្រូវបានសាងសង់ ទេ...ខ្ញុំជឿថាវានៅខាងឆ្វេងដែលគាត់នឹងផ្លាស់ប្តូរផ្នែកនេះ។ បងប្រុសដ៏ថ្លៃថ្លា ថ្ងៃនេះបានសួរខ្ញុំថាតើខ្ញុំនឹងធ្វើរឿងនេះប្រចាំឆ្នាំទេ? ដើម្បីត្រលប់ ទៅជាឡានវិញ ទៅក្រុមជំនុំរបស់គាត់។ ការអញ្ជើញដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ នៅក្នុង ម៉ោងនេះ នៅពេលដែលទ្វារបិទយ៉ាងលឿន ហើយបន្ទាប់មកបុរសនោះចង់ឱ្យខ្ញុំ

ត្រលប់ទៅវិញ ហើយធ្វើឱ្យវាក្លាយជារឿងប្រចាំឆ្នាំ។ ខ្ញុំសូមសរសើរ។

8 ខ្ញុំមានពេលប្រកបជាមួយពួកគេនៅព្រឹកនេះ ជាមួយបងប្រុសហ្គេដុនលីនសេ និងពួកគេជាច្រើន។ បងការីហ្គ្រីន ដែលជាអ្នកឧបត្ថម្ភកិច្ចប្រជុំដែលនឹងមកដល់ នៅប៊ូម៉ុន អង្គុយនៅពីក្រោយខ្ញុំនៅយប់នេះ។ ហើយមិត្តភក្តិរបស់យើងជាច្រើន នាក់ គឺបងប្រុសដុននិងប្រពន្ធរបស់គាត់។ យើងរីករាយណាស់ដែលមានពួកគេ នៅទីនេះ។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ពួកគេ។

9 ឥឡូវនេះ យប់នេះគ្រាន់តែ...ខ្ញុំបានព្យាយាមធ្វើឱ្យសាររបស់ខ្ញុំសាមញ្ញ ដូចដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ដូច្នេះសូម្បីតែកុមារក៏អាចយល់ពីពួកគេដែរ។

10 រសៀលថ្ងៃស្អែកគឺជាកម្មវិធីផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នក ទាំងអស់គ្នាអាចចេញមកក្រៅបាន។

11 ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកមានកម្មវិធីនៅព្រះវិហារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ហេតុអ្វី អ្នក?—អ្នកនៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ—កន្លែងដែលអ្នកឈរជើង។ យើងមិនចង់ឱ្យ នរណាម្នាក់ចាកចេញពីក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេឡើយ...ហើយប្រសិនបើអ្នកឈឺ ហើយចង់មកអធិស្ឋាន ហើយក្រុមជំនុំរបស់អ្នកនឹងមានកម្មវិធីនៅរសៀលថ្ងៃស្អែក និយាយជាមួយគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកអំពីវា ដូច្នេះគាត់នឹងមិនគិតអាក្រក់ទេអ្នកដឹង ទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ដឹងថាយើងនៅទីនេះក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ទៅ—ដើម្បី ជួយដល់រាងកាយទាំងមូលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលកំពុងស្នាក់នៅទីនេះនៅជា ឡាននិងនៅជុំវិញ។

12 ដូច្នេះ នៅរសៀលថ្ងៃស្អែក ខ្ញុំគិតថា នៅម៉ោង ២ កន្លះខ្ញុំនឹងនិយាយអំពី ដំណឹងល្អ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សឈឺទាំងអស់ យក កាតអធិស្ឋាននិងអ្វីៗដែលនៅសល់ពេញមួយសប្តាហ៍ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ ពួកគេនៅថ្ងៃស្អែក។

13 ឥឡូវនេះប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនៅយប់នេះគឺដូចជារឿងល្ខោនបន្តិចបន្តួច គ្រាន់តែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ។ ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមចូលឱ្យបានច្រើននៅយប់នេះ តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើទៅបាន ដោយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺ។ អត្ថបទរបស់ខ្ញុំគឺ “កុំខ្លាចអី គឺជាខ្ញុំ” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។ ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំគឺ: ទីបន្ទាល់នៅ លើសមុទ្រ។

14 វាប្រហែលជាពេលរសៀល ហើយព្រះអាទិត្យត្រូវលិចនៅពេលដែលរឿងនេះកើតឡើង ហើយឥឡូវនេះត្រូវតែជាថ្ងៃក្តៅវាដូចជានៅទីនេះ។

15 ម៉ាស៊ីនត្រជាក់នៅក្រៅ ហើយពួកគេកំពុងដំណើរការ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរប្រធានបទរបស់ខ្ញុំចេញពីទីនោះ អ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយដូច្នោះខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ជាមួយវា ដូច្នោះអ្នកមិនចាំបាច់អង្គុយក្តៅដូចនេះទេ។

16 អ្នកនេសាទដ៏ធំនេះ បន្ទាប់ពីបានឃើញអ្វីដែលគាត់មានពេញមួយថ្ងៃ បានមើលព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងកិច្ចប័រដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។

17 ខ្ញុំពិតជាចង់រស់នៅក្នុងថ្ងៃនោះ ដើម្បីដើរតាមទ្រង់។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំរីករាយដែលខ្ញុំនៅតែមានឯកសិទ្ធិធ្វើអ្វីដូចគ្នាមើលអ្វីៗដែលទ្រង់ធ្វើ។ ហើយវាប្រសើរជាងក្នុងការមើលទ្រង់នៅថ្ងៃនេះជាងពេលនោះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំមានជំនឿលើទ្រង់ កាន់តែច្រើន ហើយអាចមានជំនឿច្រើនជាងឥឡូវនេះ ពីព្រោះយើងមានពេលពីរពាន់ឆ្នាំដើម្បីបញ្ជាក់ថាដំណឹងល្អត្រឹមត្រូវ។ ហើយបន្ទាប់ពីពីរពាន់ឆ្នាំមកនេះ ទ្រង់នៅមានព្រះជន្មគង់នៅ ដូចអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលនោះដែរ ដូច្នោះយើងមានការធានាកាន់តែច្រើននិងមានមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ជំនឿឥឡូវនេះជាងអ្វីដែលពួកគេមាននៅពេលនោះ។

18 ដោយសារតែ ទ្រង់គ្រាន់តែជាមនុស្សម្នាក់ដើរជុំវិញជាមួយនឹងការអះអាងនោះ—ថាទ្រង់ត្រូវបានបញ្ជូនមកពីព្រះហើយជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយថាព្រះជាម្ចាស់កំពុងជំនុំជម្រះនូវព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនោះ ដោយទ្រង់ហើយពួកគេមានហេតុផលខ្លះដើម្បីសង្ស័យវា។ អ្នកទ្រឹស្តីវិទូ ពួកគេហ្នឹង! ហើយអ្នកកត់សម្គាល់ថាវាជារឿងគួរឱ្យអាណិត វាពិតជាគួរឱ្យអាណិតណាស់ ពីព្រោះពួកទ្រឹស្តីវិទូនឹងជឿបើព្រះជាម្ចាស់មិនបានបិទភ្នែករបស់ពួកគេទេ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ។

19 ហើយតើអ្នកដឹងទេថាទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យភ្នែករបស់ពួកគេងងឹតម្តងទៀតនៅថ្ងៃនេះ ដែលពួកគេមិនឃើញ? ពួកគេនឹងក្លាយជា “ក្បាលខ្ពស់ គំនិតខ្ពស់ ស្រឡាញ់ការសប្បាយជាងស្រឡាញ់ព្រះ អ្នកបង្កហេតុ អ្នកចោទប្រកាន់មិនពិត មិនពាក់ព័ន្ធ បដិសេធអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ មានទម្រង់នៃភាពជាព្រះ ប៉ុន្តែនឹងបដិសេធអំណាចរបស់វា។” គ្រាន់តែជាការសន្យាម្តងទៀត។ ហើយអ្នកអាចពិបាកប៉ុន្តែគ្រាន់តែអាណិតមនុស្ស ហើយភ្នែករបស់ពួកគេខ្វាក់រហូតមកដល់

សព្វថ្ងៃនេះ។ ជាមួយនឹងបទគម្ពីរដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាដែលនឹងកើតឡើង នៅថ្ងៃនេះ នៅម៉ោងនេះ ហើយយើងមើលទៅវាត្រឹមត្រូវហើយមើលវា។ ហើយ បន្ទាប់មកមនុស្សមើល ហើយគ្រឿងក្បាលហើយដើរចេញនិយាយថា “ខ្ញុំមិនឃើញវា ទេ។” វាជារឿងគួរឱ្យអាណិត ប៉ុន្តែបទគម្ពីរត្រូវតែបំពេញ។ វាត្រូវតែបែបនោះ។

20 ដូច្នេះសិស្សទាំងនេះត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះ។ តើអ្នកកត់សម្គាល់ទេ ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ពួកគេថា “មុនពេលបង្កើតពិភពលោក” ទ្រង់បានជ្រើសរើស ពួកគេ ហើយពួកគេគឺជាគ្រាប់ពូជរបស់ព្រះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែល បញ្ហាកើតឡើង ហើយមនុស្សមើលទៅដូចជាមានព្រះយេស៊ូវនៅជ្រុងមួយ លើ សំនួរមួយ គ្មានអ្វីចោទសួរពួកគេឡើយ។ ពួកគេមិនអាចយល់ពីវាបានទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានតាំងចិត្តថាមិនមានអ្វីក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ “អ្នកមានតែព្រះបន្ទូលនៃ ជីវិតប៉ុណ្ណោះ។” ហើយពួកគេបានប្តេជ្ញាថានឹងនៅជាមួយវា ព្រោះពួកគេត្រូវបាន តែងតាំងឱ្យកាន់តំណែងនោះ។

21 ហើយដូច្នេះនៅថ្ងៃនេះ គឺថាបុរសនិងស្ត្រីដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យមានជីវិត អស់កល្ប និងមករកជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ “អ្វីទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបាន ប្រទានដល់ខ្ញុំនឹងមករកខ្ញុំ។” នោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយនោះមិនអាចប រាជ័យឡើយ។ វាជា—វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

22 ហើយឥឡូវនេះយើងឃើញសិស្សទាំងនេះ ដែលមានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យនៅ ថ្ងៃនោះ នៅក្នុងវាលដ៏អស្ចារ្យមួយនៅតាមបណ្តោយចំហៀងនៃភ្នំមួយ។ ហើយ ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ពួកគេថា “ឥឡូវនេះអ្នកទៅមុខឆ្លងសមុទ្រមុនខ្ញុំ។” ហើយ ទ្រង់បានឡើងទៅលើភ្នំ តែម្នាក់ឯង ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយសិស្សទាំងនេះ បន្ទាប់ពីជួបមិត្តភក្តិ ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រមៃថាពួកគេមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា។

23 ដោយសារតែ ការជួបមិត្តភក្តិ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវមានការប្រកបជាមួយគ្នា គ្រាន់តែក្នុងពេលវេលាដែលអ្នកស្គាល់គ្នា បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវនិយាយលា។ ហើយវា តែងតែធ្វើឱ្យខ្ញុំឈឺចាប់ ទូទាំងប្រទេស ទូទាំងពិភពលោក បានជួបមិត្តភក្តិហើយ បន្ទាប់មកចាកចេញពីពួកគេ ដោយដឹងថាមានច្រើនដែលអ្នកនឹងមិនឃើញទៀត ទេលុះត្រាតែអ្នកជួបពួកគេនៅឯសាលដីកា។ វាជាប្រភេទនៃរឿងដ៏ក្រៀមក្រំ។

24 ខ្ញុំអាចស្រមៃមើលទុក ជាមួយ—ឆ្លុះបញ្ចាំងវាចូលទៅក្នុងសមុទ្រ។ ហើយ ត្រូវតែជាស៊ីម៉ង់តេក្រុស ដែលមានដែននិងស្នាដ៏រឹងមាំ ដែលរុញទុកជុំវិញហើយ

នាំវាចេញទៅក្នុងសមុទ្រ។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានជំរាបលាដល់អ្នកនៅលើគោក។ ហើយពួកគេបានស្រែកថា “សូមត្រលប់មកម្តងទៀតហើយនាំលោកគ្រូមកជួបយើងណា! ហើយមានការរីកចម្រើនម្តងទៀត។ យើងមានសំណាងណាស់នៅថ្ងៃនេះ!” ហើយមិត្តថ្មីកំពុងត្រូវដៃ។ ហើយគាត់បានឡើងលើពួកសិស្សផ្សេងទៀត ហើយប្រហែលជាអង្គុយក្បែរ បងអនុជ ហើយលើកច្រវ៉ាឡើង។

25 ហើយ—បន្ទាប់មកទូកត្រូវបានជំរុញដោយខ្យល់ឬដោយច្រវ៉ាដែលពួកគេទាញ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រហែលជាពួកគេនឹងអង្គុយពីរនាក់នៅក្នុងទូកពីរនៅម្ខាង។ ហើយពួកគេនឹង... ឬពីរនាក់ក្នុងមួយកោរី ប្រហែលជាប្រាំមួយឬប្រាំបីខ្នង។ ពួកគេអាចទាញបានទាន់ពេលវេលា ហើយតាមវិធីនោះ ពួកគេអាចកាន់ទូកបានក្នុងពេលមានព្យុះ។ បន្ទាប់មកខ្យល់ដែលបក់មកធម្មតា ពួកគេអាចលើកក្តោង ហើយបើកទូកបាន។

26 ត្រូវតែជារសៀលដ៏ក្តៅមួយ បើមើលនៃបទគម្ពីរមុនព្រឹត្តិការណ៍នេះ ដូច្នោះវាពិតជាមានភាពស្ងប់ស្ងាត់ មានពន្លឺថ្ងៃ ពេលរសៀលក្តៅ។ ព្រះអាទិត្យកំពុងរះហើយ។ ហើយពួកគេ ដូចដែលពួកគេបានបណ្តែត ហើយបន្ទាប់មកបានបោះខ្សែ ហើយត្រូវជំរាបលាប្រជាជន។ “សង្ឃឹមថានឹងជួបអ្នកម្តងទៀត” នៅពេលពួកគេផ្លាស់ទៅសមុទ្រ។ ពេលថ្ងៃលិចនិងពេលព្រលប់ នាពេលបន្ទាប់មកមួយរយៈក្រោយមក—ភាពងងឹតបានចុះ។

27 ហើយពួកគេច្បាស់ជាបើកល្បឿនលឿនគួរសម—នៃការអុំ ហើយនោះគឺជាការងារដ៏លំបាកមួយនៅពេលដែលទូកធំៗ នេះបានបណ្តែតចូលទៅក្នុងសមុទ្រ។ ហើយភាគច្រើននៃពួកគេទាំងអស់—គឺជាអ្នកនេសាទនិងបុរសខ្លាំង ដែលធ្លាប់នៅសមុទ្រ។ ដូច្នោះនៅពេលដែលពួកគេរំពឹងថាព្រះយេស៊ូវនឹងចុះទូកហើយដើរតាមពួកគេ ឆាប់ៗនេះ។ ហេតុអ្វី ពួកគេចេញទៅទីនោះ ហើយពួកគេច្បាស់ជាបានទៅដល់ឆ្នេរសមុទ្របន្តិចហើយ។ ប្រភេទនៃការចាប់ផ្តើមកប៉ាល់របស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មក អនុញ្ញាតឱ្យឡើងចត។

28 ប្រហែលជាយុវជនយ៉ូហានត្រូវតែជាអ្នកដំបូងដែលនិយាយ ព្រោះគាត់ជាក្មេងជាងគេក្នុងក្រុម។ ហើយវាត្រូវតែជាគាត់ដែលនិយាយថា “ខ្ញុំគាប់បន្តិចហើយ។ តោះទៅឆ្នេរសម្រាកបន្តិច។ ចាំមួយភ្លែត យើងមិនចាំបាច់ប្រញាប់ពេក

ទេ។ ទ្រង់មិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ ដូច្នោះយើងប្រហែលជាងតាំបន្តិចហើយ អាចដកដង្ហើមបានស្រួល។”

29 ហើយនៅពេលដែលគាត់អង្គុយនៅទីនោះ ដោយខិនក្សាលចុះបន្តិច គាត់ច្បាស់ជាបានចាប់ផ្តើមប្រជុំទីបន្ទាល់ហើយ។ ហើយនោះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំ ចង់និយាយអំពី។ វាត្រូវតែជាគាត់ដែលបានលើកឡើងមុនគេ ហើយនិយាយ ថា “បងប្អូនអើយ មិនថាប្រជាជននិយាយអ្វីទេ ហើយមានអ្នកណាចង់មិនជឿ ប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំប្រាកដថាឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីថ្ងៃនេះ ថាយើងមិនតាមអ្នកក្លែងបន្លំទេ។ យើងមិនដើរតាមអ្វីក្រៅពីព្រះឡើយ ដ្បិតគ្មានបុរសណាអាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បាន ធ្វើសព្វថ្ងៃនេះបានទេ លើកលែងតែព្រះ។ អ្នកដឹងទេ ថានៅពេលដែលទ្រង់យកនំ ទាំងនោះមកហើយកាច់ពួកគេ ហើយផ្តល់អាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់នៅ ទីនោះ នោះគឺជាអ្វីដែលអស្ចារ្យបំផុតចំពោះខ្ញុំ។ អាចមានសំនួររហូតដល់ថ្ងៃនេះ” ឥឡូវនេះខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយឡើងវិញនូវទីបន្ទាល់របស់គាត់ប៉ុនោះ “ប៉ុន្តែនោះបាន ដោះស្រាយវា។”

30 បាននិយាយថា “ខ្ញុំអាចចងចាំឆ្នាំមុន។ ខ្ញុំធ្លាប់រស់នៅក្បែរទន្លេយ៉ាដាន់។ ហើយខ្ញុំអាចចាំបានថា ជាក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ ថាម្តាយជនជាតិយូដាស្រស់ស្អាត ដែលធ្លាប់មកយកខ្ញុំ នៅពេលរសៀល ហើយដាក់ខ្ញុំនៅលើក្តៅរបស់នាងហើយ អង្រួនខ្ញុំ នៅលើរានហាល នៅពេលដែលទូកបើកនៅតាមបណ្តោយច្រាំងនៃ ទន្លេយ៉ាដាន់។ ហើយនាងធ្លាប់សម្លឹងមើលឆ្ពោះទៅរកវាលខ្សាច់ ពីកន្លែងដែល ប្រជាជនរបស់យើងត្រូវបានគេនាំឆ្លងកាត់វាលខ្សាច់នេះ។ នាងធ្លាប់ប្រាប់ខ្ញុំពី រឿងព្រះគម្ពីរ។ រឿងដ៏អស្ចារ្យមួយដែលខ្ញុំចងចាំ គឺជាស្រ្តីជនជាតិស៊ូណាំមីហើយ នៅពេលកូនប្រុសតូចរបស់នាងស្លាប់ និង—ហើយព្យាករីបានប្រោសក្មេងតូចនេះ អោយរស់ឡើងវិញ។ នោះធ្លាប់ជារឿងគួរឱ្យរំភើប។

31 “ប៉ុន្តែរឿងមួយដែលរំភើបបំផុត ហើយអ្នកម្តាយធ្លាប់ប្រាប់ខ្ញុំ គាត់និយាយថា ‘ឥឡូវនេះ យ៉ូហាន អ្នកគ្រាន់តែជាក្មេងប្រុសតូចប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកចងចាំ នៅពេលអ្នកកាន់តែចាស់ នោះហើយជាព្រះយេស៊ូវដ៏អស្ចារ្យបាននាំប្រជាជន របស់យើងចេញពីអេហ្ស៊ីប ហើយយើងឆ្លងកាត់វាលរហោស្ថាននោះ ឆ្លងកាត់ ទន្លេនៅទីនោះ។ ហើយអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ ពួកគេបានធ្វើដំណើរក្នុងទី រហោស្ថាននោះ គ្មានកន្លែងទទួលសំលៀកបំពាក់ និងគ្មានកន្លែងបរិភោគ។ ហើយ

ព្រះជាម្ចាស់បង្កូរនំប៉័ង ពីលើមេឃជារៀងរាល់យប់ ហើយបានផ្តល់អាហារដល់ប្រជាជនរបស់យើងនៅក្នុងទីរហោស្ថាននោះ ព្រោះពួកគេស្ថិតនៅក្នុងជួរកាតព្វកិច្ចធ្វើតាមព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃណាមួយ ព្រះយេហូវ៉ានឹងត្រូវក្លាយជាសាច់ឈាមនៅលើផែនដីនេះ នៅក្នុងទម្រង់នៃបុរសម្នាក់ ទ្រង់នឹងត្រូវបានគេហៅថាជាអ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំងគឺជាព្រះមេស៊ី។

32 “ហើយខ្ញុំចាំបានថា” គាត់និយាយថា “ក្នុងនាមជាក្មេងប្រុសម្នាក់ តើចិត្តក្មេងប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំគិតយ៉ាងម៉េច ព្យាយាមគិតយ៉ាងម៉េច តើព្រះជាម្ចាស់ចិញ្ចឹមមនុស្ស ពីរលានកន្លះនាក់នៅក្នុងទីរហោស្ថាននោះដោយរបៀបណា? តើទ្រង់បាននំប៉័ងទាំងអស់ដោយរបៀបណា? ហើយខ្ញុំធ្លាប់សួរម៉ាក់ ម៉ាក់តើទ្រង់មានទេ—តើព្រះយេហូវ៉ាមានចង្រ្កានធំៗ ជាច្រើននៅលើមេឃទេ ហើយទ្រង់នឹងដុតនំប៉័ងទាំងអស់ ហើយរត់ចុះពេលយប់ហើយដាក់វានៅលើ—ដីសម្រាប់ប្រជាជន ហើយមេឃធំរបស់ព្រះយេហូវ៉ាមានពេញដោយឡូ? គាត់និយាយថា ទេ កូនប្រុស អ្នកនៅក្មេងពេកដែលមិនយល់។ មើលចុះព្រះយេហូវ៉ាជាអ្នកបង្កើត។ ទ្រង់មិនត្រូវការចង្រ្កានទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញនៅពេលទ្រង់មានបន្ទូល។ ទ្រង់ជាព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យ ហើយទ្រង់គ្រាន់តែនិយាយអំពីវា។ ហើយទេវតាចែកចាយវា នៅលើផែនដីសម្រាប់ប្រជាជន។”

33 “ហើយថ្ងៃនេះនៅពេលដែលខ្ញុំឃើញទ្រង់ឈរនៅទីនោះ តើអ្នកកត់សំគាល់ពីការសម្លឹងមើលមុខរបស់ទ្រង់ទេ? គ្មានអ្វីគួរឱ្យសង្ស័យទេ នៅក្នុងចិត្តរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំបានឡើងទៅខាងក្រោយផ្ទាំងថ្ម ហើយមើលទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់យកនំប៉័ងនោះមកកាច់ ហើយប្រគល់ទៅឱ្យ...អ្នកដឹកនាំរបស់ទ្រង់ ដល់យើង ដើម្បីចែកចាយវាដល់ប្រជាជន។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ឈោងទៅបំបែកម្តងទៀត នំប៉័ងនោះបានជាច្រើនឡើងវិញ។ ហើយទ្រង់បានធ្វើដូច្នោះរាប់រយដង រហូតដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាឆ្កែត ហើយមានកន្ត្រក ពេញ។ ខ្ញុំដឹងថាវាមិនក្រៅពីព្រះយេហូវ៉ាទេ ពីព្រោះទ្រង់បានប្រព្រឹត្តដូចព្រះយេហូវ៉ាបានធ្វើ។ មានតែព្រះយេហូវ៉ាប៉ុណ្ណោះដែលអាចបង្កើតបាន។ ហើយខ្ញុំដឹងថាបុរសនោះមិនមែនជាអ្នកក្លែងបន្លំទេ។ មានអ្នកបង្កើតតែម្នាក់គត់ ហើយនោះគឺជាព្រះយេហូវ៉ា។ ហើយឥឡូវនេះ អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានឃើញ ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំពេញចិត្ត។”

34 “ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដឹងថាពេលនេះបេះដូងខ្ញុំបានចុះចាញ់ទាំងស្រុង ហើយខ្ញុំជឿ

ទាំងស្រុងថាទ្រង់មិនគ្រាន់តែជាហោរាទេ។ ទ្រង់គឺជាហោរា ប៉ុន្តែទ្រង់គឺលើសពីហោរាទៅទៀត។ ទ្រង់គ្មានអ្វីទាបជាងព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះដែលគង់នៅក្នុងចំណោមយើងទេ ពីព្រោះទ្រង់បានបង្កើតនំប៉័ង ហើយទ្រង់មានទម្លាប់របស់ព្រះយេហូវ៉ា។ គ្មានអ្វីចម្លែកទេ ដែលទ្រង់អាចនិយាយថា ‘បើខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំទេនោះកុំជឿខ្ញុំ ប៉ុន្តែបើខ្ញុំធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំហើយអ្នកមិនជឿខ្ញុំទេ ជឿលើកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ ព្រោះគេធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ហើយប្រាប់ថាខ្ញុំជាអ្នកណា។’ មើលទៅដូចមនុស្សអាចឃើញអញ្ចឹង ងាយស្រួល។”

35 ហើយយ៉ូហានបានពេញចិត្តថាទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី ជាអ្នកដែលអសាយបាននិយាយ “ព្រះរាជបុត្រាមួយអង្គបានប្រសូតមកយើង ហើយព្រះនាមរបស់ទ្រង់នឹងត្រូវបានហៅជាអ្នកប្រឹក្សា ជាព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព ជាព្រះដ៏មានអំនាច ជាព្រះវរបិតាអស់កល្បជានិច្ច។” ហើយយ៉ូហានពេញចិត្តព្រោះអ្វីដែលគាត់បានឃើញ។ យុវជនរូបនេះផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់គាត់។

36 អំឡុងពេលនោះ ស៊ីម៉ូនពេត្រុសបាននិយាយថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះ ចាំបន្តិច។ ប្រសិនបើយើងនឹងមានការប្រជុំផ្តល់ទីបន្ទាល់ ខ្ញុំមានអ្វីចង់និយាយ។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំមានការងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះរឿងនេះ នៅពេលដែលអនុជ្រេជាប្អូនប្រុសខ្ញុំ ដែលបានចូលរួមក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ហោរាយ៉ូហាន ដែលបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថាព្រះមេស៊ីនឹងយាងមកហើយគាត់នឹងណែនាំពីទ្រង់។ ហើយខ្ញុំមានការសង្ស័យបន្តិចអំពីអ្វីដែលអនុជ្រេប្រាប់ខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំបានឮរឿងព្រះមេស៊ីគ្រប់ប្រភេទនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត។

37 “ប៉ុន្តែបងប្អូនទាំងអស់គ្នាចងចាំពីឪពុកចាស់របស់ខ្ញុំ។ គាត់ឈ្មោះយ៉ូណាស។ ហើយអ្នកចងចាំគាត់ ពីរបៀបដែលគាត់ជាអ្នកជឿដ៏ស្មោះត្រង់។ តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឱ្យខ្ញុំចងចាំម្តាយឪពុក និងយើងទាំងអស់គ្នា នៅពេលយើងរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិត ហើយយើងនឹងមិនចាប់ត្រី យើងត្រូវការនំប៉័ង ហើយតើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឱ្យយើងក្រាបចុះហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះ ‘សូមព្រះប្រទានពរដល់យើងនៅថ្ងៃនេះ ព្រះអង្គអើយ ដើម្បីយើងអាចលក់ត្រីរបស់យើង ហើយសងបំណុល យើងមានអាហារបរិភោគ។’ ហើយរបៀបដែលយើងនឹងចេញទៅសមុទ្រ តាមព្យុះ និងហ៊ាន—ដើម្បីប្រឈមមុខនឹងព្យុះទាំងនោះ។

38 “ហើយឪពុក ខ្ញុំអាចឃើញសក់ពណ៌ប្រផេះរបស់គាត់ព្យួរនៅពីក្រោយខ្នង

ថ្ងៃមួយនៅពេលដែលគាត់អង្គុយនៅលើក្បាលទូកហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំថា ‘ស៊ីម៉ូន អ្នកគឺជាកូនប្រុសច្បងរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំតែងតែជឿ ស៊ីម៉ូន ថាខ្ញុំនឹងឃើញព្រះមេស៊ី ប្រជាជនរបស់យើងបានស្វែងរកទ្រង់តាំងពីអេដែន។ ហើយយើងដឹងច្បាស់ថាទ្រង់នឹងយាងមក ទោះយូរប៉ុណ្ណាក៏ដោយ។ អ្នកនិយាយថាវាមាន បួនពាន់ឆ្នាំមុន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាមេស៊ីនឹងយាងមក។ ហើយជនជាតិយូដាគ្រប់រូបបានជឿថាគាត់នឹងបានឃើញព្រះមេស៊ីនៅក្នុងជំនាន់របស់គាត់។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងបានឃើញទ្រង់នៅក្នុងជំនាន់របស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែវាមើលទៅ ដូចជាឥឡូវនេះ ខ្ញុំកាន់តែចាស់ទៅហើយ ខ្ញុំត្រូវឈប់ក្នុងសមុទ្រ ហើយឈឺចុកចាប់ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនបានឃើញទ្រង់នៅក្នុងពេលវេលារបស់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែប្រហែលជាអាចកូនប្រុសអើយ។

39 “ហើយខ្ញុំចង់បណ្តុះបណ្តាលអ្នកនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ កូនប្រុសអើយ មុនពេលដែលព្រះមេស៊ីលេចឡើងមក នឹងមានរឿងគ្រប់ប្រភេទកើតឡើង អ្វីៗមិនពិតគ្រប់ប្រភេទ ពីព្រោះសាតាំងនឹងធ្វើដូច្នោះ ដើម្បីបំផ្លាញឥទ្ធិពលរបស់ព្រះមេស៊ី ពិតប្រាកដនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។” វាតែងតែបែបនោះ នៅតែបែបនោះ។

40 ហើយបន្ទាប់មកយើងរកឃើញថា គាត់និយាយថា “ខ្ញុំចាំថាគាត់យកដៃមកឱបខ្ញុំ បាននិយាយថា ‘កូនអើយ មានវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកនឹងអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះមេស៊ីនោះ។ ឥឡូវនេះយើងមានរាប់រយឆ្នាំដោយគ្មានហោរា។ ម៉ាឡាកីគឺជាហោរាចុងក្រោយរបស់យើង។ នោះគឺបួនរយឆ្នាំមុនយើងមិនមានហោរាទេ។ ប៉ុន្តែសូមចងចាំថា ម៉ូសេបានប្រាប់យើងនៅក្នុងបទគម្ពីរ ថា នៅពេលដែលព្រះមេស៊ីយាងមក ទ្រង់នឹងក្លាយជាហោរា នៅពេលដែលទ្រង់លេចឡើងមក។ យើងជាជនជាតិយូដាត្រូវបានបង្រៀនឱ្យជឿហោរា។ ហើយដំណើររបស់ព្រះមេស៊ីនៅលើផែនដីគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់បានសន្យាជាមួយយើង។ ហើយព្រះបន្ទូលតែងតែទៅដល់ហោរា ហើយហោរាបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលនោះ។ អ្នកកុំភ្លេចណា កូនប្រុស! អាចមានរឿងអស្ចារ្យកើតឡើង អាចមានភាពរីករាយនិង—និងរឿងអស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែសូមចងចាំថា ព្រះមេស៊ីនឹងក្លាយជាហោរា ព្រោះយើងដឹងថា ព្រះមិនដែលផ្លាស់ប្តូរផ្លូវរបស់ទ្រង់ឡើយ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា ព្រះមេស៊ីនឹងក្លាយជាហោរា។ ដូច្នោះសូមចងចាំ កូនប្រុស ហោរាគឺជាអ្នកដែលមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅពេលដែលព្រះមេស៊ីយាងមក ទ្រង់នឹងក្លាយជាហោរាម្នាក់។”

41 “ខ្ញុំនៅតែអាចមានអារម្មណ៍ពីដៃរបស់គាត់” ស៊ីម៉ូនបាននិយាយថា “ដូចដែល គាត់បានដាក់អាបខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលនោះ អនជ្រៃកំពុងឈរនៅទីនោះ លាង សំណាញ់។ តើអ្នកចាំវាទេ អនជ្រៃ?”

“បាទ ស៊ីម៉ូន ខ្ញុំ—ខ្ញុំចងចាំវា។”

42 “ហើយអនជ្រៃ ព្យាយាមប្រាប់ខ្ញុំថាយ៉ូហាននេះគឺជាហោរា។ ខ្ញុំមានអ្វី ផ្សេងទៀតដែលត្រូវធ្វើ ត្រូវលក់ត្រីនិងរបស់របរផ្សេងៗ។ ដូច្នេះឪពុកបានស្លាប់ អស់ជាច្រើនឆ្នាំហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំតែងតែចងចាំរឿងនេះ លោកឪពុកបាននិយាយថា ព្រះមេស៊ីនេះនឹងក្លាយជាហោរាដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណតាមព្រះគម្ពីរ ហើយកុំភ្លេចវា ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលនោះតែងតែមក រកពួកហោរា ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណវា ឬបង្ហាញអ្វីដែលបានសន្យាសម្រាប់ យុគសម័យនេះ។”

43 ហើយឥឡូវនេះ ស៊ីម៉ូន “ថ្ងៃមួយ” បាននិយាយថា គាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ អនជ្រៃ បានសុំឱ្យខ្ញុំទៅប្រជុំ។ ហើយខ្ញុំបានចុះទៅទីនោះដើម្បីប្រជុំ ដែលជាសមាជិករបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅ។ ហើយខ្ញុំបានព្យាយាមចាមអាមាមគ្រប់ ប្រភេទ។ មានព្រះយេស៊ូវមួយអង្គដែលបានរស់ឡើងវិញ នៅចំពោះមុខទ្រង់ ដែលបានសន្យាថានឹងមានអ្វីអស្ចារ្យ បាននាំមនុស្សបួនរយនាក់ចេញហើយ ពួកគេទាំងអស់បានស្លាប់ ជាដើម។ ខ្ញុំគិតថាវាគ្រាន់តែជាប្រភេទមួយផ្សេងទៀត ក្នុងចំណោមពួកគេ ជាមួយនឹងប្រភេទនៃភាពរីករាយយ៉ាងខ្លាំងនៃការរីកចម្រើនសង្គម ខ្លះ ឬនិកាយដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួនដែលពួកគេនឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹង ទៅជាមួយអនជ្រៃនៅទីនេះ បងប្រុសខ្ញុំ។”

44 ហើយខ្ញុំអាចស្រមៃថា នៅពេលនោះ ទូកចាប់ផ្តើមញ័រ។ មាននរណាម្នាក់ ចាប់ផ្តើមស្រែក ហើយគាត់និយាយថា “អង្គុយចុះ! កុំអង្វរទូក។ ចាំបន្តិច។ អង្គុយ ស្ងៀម។”

45 ហើយគាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ពេលខ្ញុំចុះទៅទីនោះហើយដើរចូល ទៅគាល់ព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ ជាលើកដំបូង ទ្រង់មើលមកខ្ញុំត្រង់ភ្នែក ហើយប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំឈ្មោះអ្វី។ ទ្រង់មិនដែលឃើញខ្ញុំពីមុនទេ។ ទ្រង់មិនត្រឹមតែស្គាល់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានដឹងថាឪពុកដ៏ចំណាស់របស់ខ្ញុំ ដែលបានណែនាំខ្ញុំនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។”

ហើយខ្ញុំបានដឹងថានោះគឺជាព្រះមេស៊ី។ នោះបានដោះស្រាយវាសម្រាប់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ នោះគឺទ្រង់។ ដែលធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវសម្រាប់ខ្ញុំ។”

46 ហ្វីលីពបាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចនិយាយពាក្យមួយនៅទីនេះបានទេ?” ឥឡូវនេះគាត់បាននិយាយថា “បងណាថាណែល សូមកុំឱ្យរឿងនេះធ្វើឱ្យអូនឈឺចាប់ឡើយ ពីព្រោះ អ្នកដឹងទេថាយើងបានសិក្សាបទគម្ពីរជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ថាតើព្រះមេស៊ីនឹងទៅយ៉ាងណា។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំឃើញទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ ខ្ញុំបានចេញដំណើរទៅហើយមានមិត្តខ្ញុំនៅទីនេះ ណាថាណែល។ ហើយនៅពេលដែលគាត់មក...”

ណាថាណែលបាននិយាយថា “សូមឱ្យខ្ញុំប្រាប់វា។ សូមឱ្យខ្ញុំប្រាប់វា។”

47 អូ អ្នកដឹងទេ មានអ្វីមួយអំពីពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ អ្វីមួយសម្រាប់អ្នកអ្នក—អ្នកស្ទើរតែមិនអាចយល់ស្ងៀមបានទេ អ្នកត្រូវប្រាប់វាដោយខ្លួនឯង។ មិនត្រឹមត្រូវទេ? ប្រសិនបើវាជាការពិត អ្នកគ្រាន់តែនិយាយវា។ នៅពេលទ្រង់បំពេញខ្ញុំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខ្ញុំចង់ប្រាប់អំពីវា។ ខ្ញុំចង់ឲ្យនរណាម្នាក់ដឹងអំពីវា។ មិនមាននរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតប្រាប់វា ខ្ញុំចង់និយាយវាដោយខ្លួនឯង។

48 ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែស្រមៃថា ណាថាណែលមានអារម្មណ៍រំភើបហើយនិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំចង់និយាយរឿងនេះ។ ខ្ញុំមានការសង្ស័យតិចតួចចំពោះអ្នកភីលីព នៅពេលអ្នកប្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានសួរអ្នក “តើមានរបស់ណាអាចចេញពីណាសាធីតបានទេ?” ហើយអ្នកបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវចម្លើយដ៏ល្អបំផុតដែលមនុស្សគ្រប់រូបធ្លាប់មាន ‘សូមមកមើល។’” ដែលដំណើរការល្អនៅថ្ងៃនេះ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ កុំនៅផ្ទះហើយរិះគន់។ សូមអញ្ជើញមកស្វែងយល់ដោយខ្លួនឯង ឃើញទេ? “បាននិយាយថា ‘តើមានអ្វីល្អចេញពីណាសាធីត?’ និយាយ ‘សូមអញ្ជើញមកមើលដោយខ្លួនឯង។’ ហើយអ្នកដឹងពីអ្វីដែលអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំ។

49 “ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំគឺជា ‘ជា—ជនជាតិហេព្រើរ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល និងជាមនុស្សស្មោះត្រង់ម្នាក់’ ខ្ញុំបានដឹងហើយ។

50 “ប៉ុន្តែខ្ញុំឆ្ងល់ថា ‘តើវាយ៉ាងម៉េចទៅ?’ ទ្រង់មើលទៅដូចជាមនុស្សសាមញ្ញ។ ខ្ញុំរំពឹងថាព្រះមេស៊ីនឹងចុះមកច្រករបៀងមាសពីស្ថានសួគ៌ ចុះទៅក្បាលនិកាយ

នៅទីនេះ ឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដើរចេញហើយនិយាយថា កែវជាស្នំខ្ញុំបានមកដល់ហើយ។ ប៉ុន្តែពួកគេដឹងថា ទ្រង់ចេញមកពីណាសាវ័ត មកពីគ្រួសារក្រីក្រហើយតាមពិតឈ្មោះខ្មៅនៅពីក្រោយទ្រង់ដូចជា ក្មេងដែលមិនស្របច្បាប់។ នៅទីនេះទ្រង់ឈរ ស្លៀកពាក់ធម្មតា មិនដូចបូជាបារាណម្នាក់ឡើយ។ គ្រាន់តែជាបុរសធម្មតាម្នាក់។ ហើយខ្ញុំគិតថា នៅពេលខ្ញុំដើរទៅទីនោះ តើនោះអាចជាព្រះមេស៊ីយ៉ាងដូចម្តេច? សម្លៀកបំពាក់ចាស់មួយនៅលើទ្រង់ បានពាក់តាំងពីទ្រង់នៅក្មេង ហើយនៅទីនេះសម្លៀកបំពាក់ដដែលនេះ។ ហើយសក់របស់ទ្រង់ព្យួរនៅពីក្រោយខ្នងរបស់ទ្រង់។ ហើយដូចជាបុរសធម្មតាម្នាក់នៅតាមផ្លូវ។

51 “ហើយទ្រង់បានមើលមុខខ្ញុំ ហើយនិយាយថា ‘មុនពេលក៏លឺពហៅអ្នក ពេលអ្នកនៅក្រោមដើមឈើ ខ្ញុំបានឃើញអ្នកហើយ។’ នោះបានដោះស្រាយវាសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹង តាមរយៈព្រះបន្ទូលនោះគឺជាព្រះមេស៊ី។ នោះគឺជាទ្រង់។”

52 ហើយទូកច្បាស់ជារញ្ជួយ ហើយកិច្ចប្រជុំទីបន្ទាល់បានបន្ត។ អូ អ្វីដែលជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យដែលពួកគេមាននៅលើសមុទ្រនៅទីនោះ គ្រាន់តែមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។

53 អនុជ្រុលបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់និយាយអ្វីដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំឆ្ងល់បន្តិច។ អ្នកចង់ចាំនៅពេលយើង—យើងកំពុងចុះទៅក្រុងយេរូសាឡឹមទេ? ទ្រង់បាននិយាយថា យើងត្រូវឡើងលើ ខ្ញុំត្រូវទៅសាម៉ារី។ ដូច្នេះ ទ្រង់បានឡើងទៅក្រុងសាម៉ារីហើយនៅទីនោះនៅឯទីក្រុងស៊ីចារ នៅពេលដែលទ្រង់បានបញ្ជូនយើងទាំងអស់ទៅឆ្ងាយដើម្បីទិញអាហារនៅក្នុងទីក្រុង។”

54 “អូ បាទ ខ្ញុំចាំបានថាអញ្ចឹង!” ពួកគេទាំងអស់ “បាទ បាទ!” ទូកនេះគ្រាន់តែញ័រ អ្នកគ្រប់គ្នាមានទីបន្ទាល់ដ៏អស្ចារ្យ បន្ទាប់ពីការរីកផុសផុលបានបញ្ចប់។ ដូច្នេះពួកគេបានជួបប្រជុំទីបន្ទាល់នេះ។

55 ហើយគាត់បាននិយាយថា “បាទ ហើយអ្នកចាំថាយើងអិល ហើយ ដោយការភ្ញាក់ផ្អើលរបស់យើង យើងបានឃើញលោកគ្រូរបស់យើងកំពុងនិយាយជាមួយស្រីពេស្យា។ អូ យើងបានគិតថា នោះអាក្រក់ណាស់។ មើលទ្រង់នៅទីនោះនិយាយជាមួយស្រ្តីវ័យក្មេងនេះ។ ហើយបញ្ជូនយើងទៅឆ្ងាយ ហើយនៅទីនេះទ្រង់នៅទីនេះជាមួយស្រ្តីដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះអាក្រក់នេះអង្គុយនៅទីនេះ។”

សូមចងចាំថា យើងឈរនៅពីក្រោយគុម្ពាត ហើយយើងស្តាប់ការសន្ទនារបស់ ពួកគេ។

56 “ហើយយើងបានឮទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា ‘ស្រ្តីអើយ សូមទៅយកប្តី របស់អ្នកហើយមកទីនេះ។’

57 “ហើយយើងបាននិយាយថា ‘អញ្ចឹង យើងប្រហែលជាច្រឡំហើយ ប្រហែលជាស្រ្តីនោះទើបតែរៀបការស្របច្បាប់។’

58 “ហើយនាងមើលមុខទ្រង់ហើយនិយាយថា ‘លោកម្ចាស់ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ។’

59 “អ្នកចាំថា យើងខកចិត្តប៉ុន្មានទេ? ព្រះមេស៊ីដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងដែលយើង មានទំនុកចិត្តនៅទីនេះ ត្រូវគេចាប់បានថានិយាយកុហក ដោយកំហឹង ព្រោះទ្រង់ មានបន្ទូលថា “ទៅយកប្តីអ្នកចុះ” ហើយនាងបានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកថានាងគ្មាន ប្តីទេ។ ឥឡូវនេះវាត្រូវបានដាក់ទោសលើទ្រង់វិញ។ ចងចាំពីរបៀបដែលយើង ទាំងអស់គ្នាមើលទៅគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល ហើយដង្ហើមចេញពីយើង?”

“បាទ ខ្ញុំចងចាំវា។”

60 “ហើយបន្ទាប់មកអ្នកចងចាំពាក្យបន្ទាប់? ទ្រង់មានបន្ទូលថា ‘អ្នកនិយាយ ការពិត ព្រោះអ្នកមានប្តីប្រាំ ហើយអ្នកដែលអ្នករស់នៅជាមួយឥឡូវនេះ មិនមែន ជារបស់អ្នកទេ។’ អូ អ្នកចាំការប្រជុំទីបន្ទាល់នៅពីក្រោយគុម្ពាតទេ? ខ្ញុំអើយ!” ឃើញទេ អ្នកមិនអាចរារាំងទ្រង់បានទេ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ “អូ!” ស៊ីម៉ូនបាននិយាយ ថា “នោះគ្រាន់តែ...” អនុជ្រើបាននិយាយថា “នោះបានដោះស្រាយវាសម្រាប់ខ្ញុំ។”

61 បាទូឡូមេបាននិយាយថា “រង់ចាំបន្តិច ខ្ញុំចង់ដាក់វាជាទីបន្ទាល់។ តើខ្ញុំអាច ធ្វើបានទេ បងប្អូន?”

62 “អូ ខ្ញុំគិតថាអ្នកអាច យើងមានពេលច្រើនណាស់។ ទ្រង់មិនទាន់មកដល់ នៅឡើយទេ ដូច្នេះយើងនឹងបណ្តែតលេងៗ។ ចូរធ្វើទៅចុះ បាទូឡូមេ អ្នកថ្លែង ទីបន្ទាល់ចុះ។”

63 “មែនហើយ រឿងដ៏អស្ចារ្យមួយចំពោះខ្ញុំ តើអ្នកនៅចាំប្អូនស្រីយើងនៅយើងខ្ញុំ ឈ្មោះវេបិកាទេ?”

“ត្រូវហើយ។”

“ហើយប្តីរបស់នាងបើកភោជនីយដ្ឋាននៅទីនោះ។”

“អ៊ូ-ហ៊ី។”

64 “ហើយ—ហើយគាត់គឺជាអ្នកជំនួញម្នាក់ ហើយគាត់ឈ្មោះសាខេ។”

“បាទ បាទខ្ញុំចងចាំគាត់បានល្អ។”

65 “អ្នកចាំថានាងគឺជា—នាងគឺជាបងស្រីម្នាក់របស់យើង។ នាងបានជឿលើ ព្រះអម្ចាស់ ហើយនាងខ្លាចថាសាខេនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្វីៗទាំងអស់មិនទទួលយក ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយ អូ សាខេគឺជាមិត្តល្អរបស់បូជាចារ្យនៅទីនោះ។ ហើយដូច្នោះ នាងកំពុងអធិស្ឋានថានឹងមានអ្វីកើតឡើងដែលភ្នែករបស់គាត់នឹងបើក ហើយ គាត់នឹងទទួលស្គាល់ថានេះគឺជាលោកគ្រូនេះ គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ ដែលបានក្លាយជាសាច់ឈាមក្នុងចំណោមយើង។ ហើយយើងបានព្យាយាម ប្រាប់នាង... ប្រាប់គាត់អំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវពិណសាវ័តដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃ ចិត្ត បង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល ព្រោះព្រះបន្ទូលរំពៃកំនិតនៅក្នុងចិត្ត។

66 “គ្មានប្រយោជន៍ទេ គាត់បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំជឿលើអាចារ្យ។ អ្វីដែលបូជាចារ្យ និយាយគឺល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្ញុំ។’ ដោយសារតែគាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទាំងអស់ —អ្នកគ្រប់គ្រងទីក្រុង គឺវ៉ានីសនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត អ្នកដឹងទេ ដូច្នោះគាត់... ពិបាក សម្រាប់គាត់ក្នុងការចុះចាញ់វា។ ដូច្នោះធីតាបានសុំឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាអធិស្ឋាន —ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយរាល់ពេលដែលយើងនិយាយអំពីប្រធានបទទ្រង់គឺជា ហោរា គាត់នឹងនិយាយថា ‘មិនសមហេតុផល! បូជាចារ្យនិយាយថា ‘ទ្រង់គឺជា បេលសេប៊ូល។ ទ្រង់ជាអារក្ស។ ទ្រង់ធ្វើដូច្នោះដោយអំណាចរបស់អារក្ស។ ហើយ ទ្រង់គ្រាន់តែជាអ្នកជំនាញផ្លូវចិត្ត។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា។ មិនមានអ្វីសោះ។’ ដូច្នោះមិនមានរឿងបែបនេះនៅសម័យនេះទេ។ យើងមិនមាន ហោរារាប់រយឆ្នាំមកហើយ។ ហើយម៉េចក៏បុរសនោះ មិនមានសូម្បីតែកាតប្រកប អាហារ តើគាត់អាចក្លាយជាហោរាយ៉ាងដូចម្តេច? អូ គ្មានផ្លូវទេដែលគាត់មានរឿង បែបនេះ!”

67 “ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេថា ធីតានៅតែកាន់ជាប់ ប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយអធិស្ឋាន។ នៅព្រឹកមួយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងចូលមកក្នុងទីក្រុង មែនហើយ យើង បានដឹងហើយថា ធីតាបានប្រាប់យើងថាសាខេបានចេញទៅក្រៅ—តាមផ្លូវ ដើម្បីមើលទ្រង់។ ដូច្នោះគាត់មិនជឿថាទ្រង់គឺជាហោរាទេ ដូច្នោះគាត់បាននិយាយ ថា ‘ខ្ញុំនឹងមើលទៅទ្រង់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់’ របៀបដែលគាត់ផ្តល់ទីបន្ទាល់

ដល់យើងនៅភោជនីយដ្ឋាននៅថ្ងៃផ្សេងទៀតនៅពេលយើងកំពុងញាំ។ ដូច្នេះគាត់
បានឡើងទៅលើដើមស្វាយមួយដើម ហើយបាននិយាយថា ‘អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំនឹង
លាក់ខ្លួននៅទីនេះដូច្នេះគាត់នឹងមិនអាចឃើញខ្ញុំទេ។ ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំជាមនុស្ស
មានរាងតូច ល្អិត។ ហើយខ្ញុំមិនអាចឃើញទ្រង់នៅទីនោះ ក្នុងហ្វូងមនុស្ស ដូច្នេះ
ខ្ញុំគ្រាន់តែឡើងលើដើមឈើនេះប៉ុណ្ណោះ។’ ហើយគាត់បានទៅដល់កន្លែងពីរ—ពីរ
ប្រសព្វគ្នា ហើយនៅទីនោះគាត់អង្គុយចុះ ដោយច្រត់ភ្លៅ។”

68 នោះគ្រាន់តែជាកន្លែងដ៏ល្អមួយដើម្បីអង្គុយហើយសិក្សាពីវា។ នោះហើយជា
កន្លែងដែលផ្លូវពីរប្រសព្វគ្នា របស់អ្នកនិងរបស់ព្រះ គំនិតរបស់អ្នក។ វាជារឿងល្អ
ដែលត្រូវគិតឡើងវិញ។

69 “ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា ‘អ្នកដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់ត្រូវតែជាហោរា។ ទ្រង់អាច
ជាហោរា។ វាអាចទៅរួចថាខ្ញុំជាអ្នកខុស។ ដូច្នេះខ្ញុំប្រាប់អ្នក ខ្ញុំនឹងស៊ើបពីទ្រង់ឱ្យ
បានច្បាស់ ហើយទ្រង់នឹងមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងយកស្លឹកទាំងអស់ហើយ
ទាញវាមកដូចនេះ នៅជុំវិញខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងលាក់ខ្លួនដូច្នេះទ្រង់នឹងមិនឃើញ
ខ្ញុំទាល់តែសោះ។ ហើយខ្ញុំនឹងមើលទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។ ហើយ
ប្រសិនបើមើលទៅទ្រង់មិនមែនជាមនុស្សត្រឹមត្រូវទេ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យទ្រង់នូវគំនិត
មួយ ដោយអង្គុយនៅទីនេះនៅលើដើមឈើនេះ។’ ដូច្នេះគាត់បានមើល ហើយ
មានស្លឹកឈើដូច្នេះគាត់អាចងើបឡើងហើយឃើញទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់យាង
មកជិតជ្រុង។

70 “ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងមកជុំវិញជ្រុង ដោយដើរតាមផ្លូវ អ្នកដឹងទេ
មើលពីម្ខាងទៅម្ខាងហើយពួកសិស្សនិយាយថា ‘ឈរមួយឡើយ ខ្ញុំសុំទោស។’
ហើយមានមនុស្សដែលមានកូនឈឺនិងអ្វីៗ។ ‘ខ្ញុំសុំទោសលោកគ្រូ ហាត់ឆ្លើយ
ខ្លាំងណាស់ កម្មវិធីដ៏អស្ចារ្យនោះកាលពីយប់មិញ។’ ហើយដូចជាសភាពបុរស
‘តើអ្នកអាចឈរមួយចំហៀងហើយអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់នៅក្បែរ ខណៈពេលដែលទ្រង់
កំពុងធ្វើដំណើរទៅទីក្រុង ហើយតើអ្នកចង់ឈរមួយឡើយទេ?’ ហើយសាខេអង្គុយ
នៅទីនេះនៅលើដើមឈើ សម្លឹងមើលទ្រង់។

71 “ហើយព្រះយេស៊ូវយាងមកត្រង់ៗ នៅក្រោមដើមឈើឈប់សំលឹងមើល
ហើយនិយាយថា ‘សាខេ សូមចុះពីទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះជាមួយអ្នកថ្ងៃនេះសម្រាប់
អាហារពេលល្ងាច។’ នោះបានដោះស្រាយវាសម្រាប់ខ្ញុំ។ ទ្រង់ដឹងថាគាត់នៅ

ទីនោះហើយស្គាល់ឈ្មោះគាត់ថាគាត់ឈ្មោះអ្វី។ នោះបានដោះស្រាយវា។ នោះ គឺជាព្រះមេស៊ីចំពោះខ្ញុំ។ បាទ មែនហើយ។ ពីព្រោះយើងដឹងថាព្រះមេស៊ីត្រូវ ធ្វើដូច្នោះ។ ប្រាកដណាស់។ ដូច្នោះទ្រង់ត្រូវទៅផ្ទះជាមួយគាត់ និងយាយថា នៅថ្ងៃ នោះសម្រាប់អាហារពេលល្ងាច។ នោះគឺជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ! យើងចងចាំវា។”

72 អ្នកដឹងទេ វាប្រហែលជាពេលនោះហើយដែលកិច្ចប្រជុំទីបន្ទាល់កំពុង ដំណើរការ។ អ្នកដឹងទេ ថាពួកសិស្សទាំងនេះនៅឯនាយសមុទ្រ ដោយថ្លែង ទីបន្ទាល់ វាច្បាស់ជាធ្លាក់ក្នុងភាពងងឹតនៅពេលយប់នៅកន្លែងណាមួយ នៅ ភាគខាងជើង ភាគខាងជើងទីនោះ ថាសាតាំងច្បាស់ជាបានឡើងទៅលើភ្នំហើយ មើលទៅក្រោម។ វាមើលទៅក្នុងកិច្ចប្រជុំទីបន្ទាល់នោះ ហើយវាបានដឹងថាពួកគេ បានចាកចេញដោយគ្មានទ្រង់។ មានឱកាសរបស់វា។

73 ឃើញទេ ខ្ញុំគិតថាលុតនោះទើបតែត្រលប់មកវិញម្តងហើយម្តងទៀត ដោយខ្លួនឯង។ ពួកគេមានភាពរីករាយក្នុងការរីកផុសផុល ពួកគេបានចាកចេញ ដោយគ្មានទ្រង់។ ហើយខ្ញុំជឿថានោះគឺជារឿងជាច្រើនដែលបានកើតឡើងចំពោះ យើងនៅថ្ងៃនេះ នោះគឺនៅក្នុងម៉ោងដ៏ច្របូកច្របល់នេះ ហើយបន្ទាប់ពីការរីក ផុសផុលដ៏អស្ចារ្យនេះដែលយើងបានឃើញ។ វាត្រូវបានសាយភាយទូទាំង ពិភពលោក។ ប្រជាជាតិនិមួយៗមានភ្លើងរីកផុសផុលដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង និងឆេះឆ្ងល់ កម្មវិធីព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យ មនុស្សទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយ រាប់សិបពាន់ដងរាប់ពាន់។ ហើយនៅក្នុងភាពរីករាយរបស់វា ដូចជាពួកសិស្ស ទាំងនោះថ្លែងទីបន្ទាល់នូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ “ហើយ អូ យើងបានឃើញទ្រង់ ធ្វើការនេះហើយយើងបានឃើញទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ” ខ្ញុំជឿថាយើងបានទៅដូចពួកគេ ដោយគ្មានទ្រង់។

74 យើងបានបាត់បង់ឱកាសធំៗជាច្រើន—ដែលការរីកផុសផុលបានបង្ហាញ។ យើងបានបាត់បង់ឱកាសរកប្រាក់បានច្រើន បង្កើតព្រះវិហារ បង្កើតអាគារធំៗ កន្លែងធំៗរាប់លានដុល្លារ សាលារៀនដ៏អស្ចារ្យ ប្រព័ន្ធអប់រំនិងធ្វើឱ្យនិកាយ របស់យើងរីកចម្រើន។ ហើយបន្ទាប់មកមានកម្មវិធីកុម្មុយនិស្តរបស់យើង ដែល ប្រឆាំងនឹងទំនាក់ទំនងនិយម នោះគឺជាអ្វីដែលយើងអាចនិយាយបាននៅថ្ងៃនេះ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកបានដឹង គឺសាតាំងបានឃើញយើងនៅក្នុងកម្មវិធីប្រឆាំង អំពីយោធារបស់យើង នៅលើកម្មវិធីនិកាយធំៗរបស់យើង និងលើកម្មវិធីរបស់

យើង “រាប់លានទៀត” និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ដូចដែលពួកគេទទួលបាន។

75 ហើយយើងបានចាកចេញដោយគ្មានការប្រជុំការអធិស្ឋានពីសម័យបុរាណ និងពីធម្មបទដ្ឋកថានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រឡប់មកវិញ រហូតដល់ភ្លើងបានឆេះទាប។ អ្នកអាចស្រែកយំ ហើយព្យាយាមនាំមនុស្សទៅអាសនៈ ហើយពួកគេគ្រាន់តែដើរឡើងដូចជាពួកគេស្ទើរតែស្លាប់ ដែលជាការភ័យខ្លាចដែលត្រូវមក។ ហើយបន្ទាប់មកសុំឱ្យអ្នកដឹកនាំមកអធិស្ឋានជាមួយពួកគេ “អូ ហេតុអ្វី គាត់សួរខ្ញុំ?” ហើយពួកគេចុះទៅទីនោះ ហើយអ្នកស្ទើរតែមិនអាចទទួលបាន។ ហើយពួកគេនឹងឈរនៅទីនោះពីរបីនាទី សម្លឹងមើលអ្នក ហើយត្រលប់ទៅអង្គុយនៅកៅអីរបស់ពួកគេវិញ។ ចំពោះខ្ញុំ ភ្លើងបានរលត់ហើយ! មានអ្វីកើតឡើង។ សូមស្តាប់! អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺការរីកផុសផុលដែលមនុស្សមានបាបសម្លឹងមើលព្រះគ្រីស្ទ ប្រែចិត្ត រត់ទៅអាសនៈដោយលើកដៃឡើង ស្រែករកសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយក្រុមជំនុំទាំងមូលគឺជាអណ្តាតភ្លើងដែលមានសិរីល្អរបស់ព្រះ។

76 ភាពរីករាយរបស់យើងចំពោះឱកាសដើម្បីធ្វើឱ្យនិកាយរបស់យើងរីកចម្រើន យើងបានសាងសង់សាលារៀនធំៗដើម្បីអប់រំអ្នកដឹកនាំរបស់យើង ហើយបញ្ជូនពួកគេឱ្យឆ្ងាយពីព្រះជាងពួកគេកាលពីដើម។ ព្រះមិនត្រូវបានស្គាល់ដោយការអប់រំទេ។ ទ្រង់មិនត្រូវបានស្គាល់ដោយទេវវិទ្យាទេ។ ព្រះស្គាល់ដោយជំនឿ។ អ្នកមិនអាចពន្យល់ពីព្រះបានទេ។ ទ្រង់ហួសពីការពន្យល់។

77 រកមើលអ្វីដែលវាត្រូវបានធ្វើ យើងជាមនុស្សពេនទីកុស្តដែលធ្លាប់ជាពេនទីកុស្ត។ ស្ត្រីរបស់យើងបានលើកសក់ ដោយពាក់គ្រឿងសម្លាង។ បុរសរបស់យើងអនុញ្ញាតវា។ អ្នកដឹកនាំរបស់យើងកំពុងអនុញ្ញាត។ ពួកគេខ្លាចនិយាយអ្វីមួយអំពីវា។ ក្រុមជំនុំនឹងធ្វើឱ្យពួកគេចេញប្រសិនបើពួកគេធ្វើ។ អូ ប្រសិនបើយើងមិនត្រូវការការសម្អាតផ្ទះ ពីបង្គោលភ្លើងទៅបន្ទប់ក្រោមដី។ វាជាការអាម៉ាស់មួយ។ វាជាការអាម៉ាស់មួយ។

78 មិនយូរប៉ុន្មានមានបុរសម្នាក់មករកខ្ញុំហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្រជាជនស្រឡាញ់អ្នក។” ប៉ុន្តែ បាននិយាយថា “អ្នកតែងតែមើលងាយពួកគេ ធ្វើឱ្យពួកគេអាម៉ាស់អំពីការមានសក់ខ្លីនិងរបស់ផ្សេងទៀត។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាវាជាការអាម៉ាស់មួយសម្រាប់នាងដែលមានវា។”

79 នាងមើលងាយថ្មីរបស់នាងនៅពេលនាងធ្វើវា។ ហើយវាពិតជាសញ្ញាមួយ ដែលអ្នកបានចាកចេញពីព្រះ។ សូមចងចាំថា ក្នុងករណីរបស់សាំសុន សក់រឹង គឺជាសញ្ញាណសាវ័តដែលគាត់បានចាកចេញពីពិភពលោកទៅព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកកាត់សក់របស់អ្នក ស្រ្តីអើយ អ្នកបដិសេធថាអ្នកជា និមិត្តសញ្ញាណសាវ័ត។ អ្នកបានទៅឯហូលីវូដជាងត្រលប់ទៅព្រះគម្ពីរវិញ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “សូមកុំកោរវាចេញឡើយ។” ឃើញទេ វាជាការអាម៉ាស់ មួយ ហើយអ្នកដឹកនាំមិននិយាយអ្វីអំពីវាទេ។

80 បុរសម្នាក់នេះនិយាយមកខ្ញុំថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទុកឱ្យពួកគេជាស្រ្តី នៅតែគេទៅ?” បាននិយាយថា “ពួកគេចាត់ទុកអ្នកជាហោរា។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលនិយាយថាខ្ញុំជាហោរាទេ។”

81 បាននិយាយថា “ពួកគេចាត់ទុកអ្នកដូចនោះ។ បង្រៀនពួកគេពីរបៀបទទួល អំណោយខាងវិញ្ញាណហើយធ្វើអ្វីមួយ។ អ្នកគួរតែបង្រៀនពួកគេពីរឿងធំៗ រឿង អស្ចារ្យ។”

82 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចបង្រៀនពិជគណិតដល់ពួកគេយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលពួកគេមិនទាំងរៀន អេប៊ីស៊ីផងនោះ តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីរស់នៅសមរម្យ អំពីវាបាន? តើអ្នកនឹងធ្វើដូចម្តេច? មែនហើយ ចុះទៅរឿងដំបូង។”

83 ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ឆ្លងប្រទេស ហើយវាកាន់តែអាក្រក់ទៅ ៗ គ្រប់ពេលវេលា។ មានអ្វីខុសនៅកន្លែងណាមួយ វាមិនមែនជាមួយព្រះបន្ទូលទេ។ កុំភ្លេចថាយើងមិនអាចមានភ្លើងផុសផុលដែលកំពុងឆេះ។ យើងត្រូវការពេលវេលា សម្អាតផ្ទះ។ ព្រះនឹងមិនធ្វើដូច្នោះទេរហូតដល់យើងត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ យើង ត្រូវការពេលវេលាសម្អាតផ្ទះ។

84 ហើយអ្នកជាបុរស អ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យប្រពន្ធរបស់អ្នកធ្វើអ្វីមួយដូចនោះ ស្លៀកខ្លៅខ្លី! ពួកគេមិនមែនជាមេតូឌីស បាទីស្ទទេ។ នោះគឺជាពេនទីកុសុ ដ ត្រូវហើយ “ទម្រង់នៃភាពជាព្រះ យុគសម័យឡៅឌីសេ ក្រុមជំនុំមិនក្តៅមិន ត្រជាក់” ពេនទីកុសុតាមឈ្មោះនោះ ហើយជាអ្វីទាំងអស់។ ពេនទីកុសុមិន មែនជាឈ្មោះទេ វាគឺជាបទពិសោធន៍នៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលសំអាតប្រជាជន។ កុំភ្លេចថាយើងមិនអាចមានកម្មវិធីនិងអ្វីដែលអស្ចារ្យនោះ មានអ្វីខុសនៅកន្លែងណាមួយ។ វាជាសាតាំងបានឃើញយើងព្យាយាម...

85 “មែនហើយ យើងនិយាយអ្វីអំពីវា ពួកគេនឹងផ្លាស់ប្តូរសមាជិកភាពរបស់ ពួកគេ។”

86 សូមចងចាំថា អ្នកមិនចាំបាច់បញ្ចុះត្រីស្មានទេ។ ត្រីស្មានមានភាពវែងមាំ។ ពួកគេគឺជាបុរសនិងស្ត្រីរបស់ព្រះ ដែលឈរសម្រាប់ព្រះ ដោយមិនគិតពីអ្វីដែល អ្នកផ្សេងនិយាយទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់អង្វរពួកគេនិងបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេទេ ហើយ មិនចាំបាញ់ទឹកអប់និងថែរក្សារដូចទារកនោះទេ។ នោះគឺជាកន្លែងក្តៅ រុក្ខជាតិ កូនកាត់ វាមិនល្អទាល់តែសោះ ពួកគេនឹងមិនផលិតអ្វីទាំងអស់។

87 រំលឹកខ្ញុំ ដូចជា...មិនយូរប៉ុន្មាន វាជាពេលវេលាសំបុក។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ ឃើញសត្វស្លាបតូចៗនៅទីនេះ នៅទីនោះ មានចាប់តូចពាំចំបើងចូលក្នុងសំបុក របស់វា។ វានឹងមិនយូរទេរហូតដល់ពួកវាធ្វើសំបុកបាន ធ្វើឱ្យពងតូចៗរបស់ពួកគេ ញាស់។ អ្នកដឹងទេ បក្សីតូចមួយអាចមានសំបុកពង ហើយនាងអាចអង្គុយនៅ លើសំបុកពងនោះ ហើយនាងបង្វែរពួកគេរៀងរាល់ពីរបីនាទីម្តង យកដឹងតូច របស់នាងហើយបង្វិលពួកគេ ហើយអង្គុយនៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើនាង អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដាក់ពងឱ្យត្រជាក់ បន្ទាប់ពីពួកគេឡើងកំដៅ ពួកគេនឹងមិន ញាស់ទេ។ ហើយនាងគ្រាន់តែហោះហើរហើយទទួលបានអាហារមួយមាត់ហើយ ត្រលប់មករកពួកគេម្តងទៀត។

88 ហើយអ្នកដឹងទេ ថាបក្សីជាមួយចាស់ គាត់អាចអង្គុយនៅលើស៊ុតទាំងនោះ ហើយប្រែវារៀងរាល់ពីរនាទីម្តង និងមិន... ថែមទាំងលះបង់និងតមអាហារ រហូតដល់នាងខ្សោយ ទើបនាងមិនអាចចេញពីសំបុកបាន។ ប៉ុន្តែលុះត្រាតែ មេ បក្សីនោះមានទំនាក់ទំនងជាមួយបក្សីឈ្មោលនោះ ពងនឹងមិនញាស់ឡើយ។ មិនថាមានរឿងអ្វីទេ តើអ្នកចិញ្ចឹមពួកគេប៉ុណ្ណា ពួកគេនឹងមិនញាស់ទេ។ ពួកគេ នឹងដេកនៅសំបុកហើយរលួយ។

89 ហើយប្រសិនបើមានពេលដែលពោធិ៍កុស្តគួរតែជួបជាមួយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រោះយើងមិនទទួលបានអ្វីក្រៅពីសំបុកដែលមានពងរលួយ ដោយបដិសេធសេចក្តីជំនឿចូលទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ហើយហៅវាថាជារឿងអស្ចារ្យ អង្គុយក្បែរប៉ុប ហើយនិយាយថា “វាជាខាងវិញ្ញាណ។” តើពិភពលោកនេះមាន បញ្ហាអ្វីទៅ អ្នកជាពោធិ៍កុស្ត? តើអ្នកមិនដឹងថាព្រះគម្ពីរប្រាប់ពួកគេទេថាអ្វី ៗនឹងកើតឡើង? ហើយយើងកំពុងរង់ចាំអ្នកដែលជាមេតូឌីសនិងបាទីស្ទចូល

មក ហើយបន្ទាប់មកអ្វីៗផ្សេងទៀតទាំងអស់ដូចនោះ។ អ្នកមិនដឹងទេថានៅពេល ស្រ្តីព្រហ្មចារីដែលកំពុងដេកមកទិញប្រេងនោះ គឺជាម៉ោងដែលកូនកំលោះ មកដល់ហើយមែនទេ? ហើយពួកគេមិនបានទទួលប្រេងទេ! អ្នកដឹងទេថា ការ លើកឡើងនឹងមកដោយសម្ងាត់ ហើយការចាកចេញទៅពេលខ្លះអ្នកនឹងមិនដឹង ថាវាកើតឡើងទេ។ វានឹងបាត់ ហើយអ្នកនឹងឆ្ងល់ថាមានអ្វីកើតឡើង។

90 ដូចជាប៉ូហានបានមកផែនដី។ ហើយពួកគេបាននិយាយ ទៅកាន់គាត់ថា “មែនហើយ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា អេលីយ៉ាត្រូវតែមកមុន។” គាត់បាននិយាយ ថា “គាត់បានមករួចហើយ ហើយអ្នកមិនដឹងទេ។”

91 ដូច្នោះវានឹងក្លាយជាថ្ងៃណាមួយ ពួកគេនឹងនិយាយថា “ខ្ញុំគិតថារឿងនេះនឹង កើតឡើងមុនពេលគ្រាដទៃទៀត។ ខ្ញុំគិតថាការលើកឡើងត្រូវធ្វើឡើង។” ពាក្យអាច ត្រលប់មកវិញ “វាបានកើតឡើងរួចហើយ ហើយអ្នកមិនដឹងទេ។” អ៊ូ-ហ៊ី។ វាអាច យឺតជាងអ្នកគិត។ អូ ចូរភ្ញាក់ឡើង ក្រុមជំនុំ! ខ្ញុំឈប់ប្រសើរជាង។ ខ្ញុំមិនដែល មកទីនេះដើម្បីគោលលទ្ធិទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថាខ្ញុំនឹងវាយវាដូច្នោះអ្នកអាចមានវានៅ ចំហៀង។

92 បងប្រុសអើយ សូមចងចាំថា សាតាំងបានឃើញកម្មវិធីធំៗ ទាំងនេះហើយ វិហារមួយដែលព្យាយាមយកឈ្នះក្រុមមួយទៀត និងកាយមួយដែលព្យាយាមធ្វើឱ្យ ហួសពីសាសនាផ្សេងទៀត បំបាត់អនក្ខរភាពទាំងអស់ហើយត្រូវផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវ ការធ្វើតេស្តចិត្តវិទ្យា មានអ្នកចិត្តសាស្ត្រធ្វើតេស្តបុរសម្នាក់មុនពេលគាត់ចូលទៅ ក្នុងបេសកកម្ម។ ពេនទីកុស្ត! អត់ទេ នោះ—នោះ—នោះមិនមែនជាព្រឹសប៊ីធ្វើ រៀនទេ គឺជាពេនទីកុស្ត។ ការធ្វើតេស្តផ្នែកចិត្តសាស្ត្រត្រូវបានទាមទារដោយក្រុម ពេនទីកុស្ត ដែលជាក្រុមធំ មុនពេលអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអាចទទួលយក បាន។

93 ចុះបើពួកគេមានការធ្វើតេស្តបែបនេះ? ពួកគេទទួលបានតេស្តមួយ។ វា គឺជាការធ្វើតេស្តពេនទីកុស្តនៅក្នុងការចាប់ផ្តើម នៅពេលពួកគេរង់ចាំនៅបន្ទប់ ខាងលើរហូតដល់មានភ្លើងពីលើទីខ្ពស់ និងអំណាចនៃព្រះ។ នោះគឺជាការ ធ្វើតេស្ត។

94 មិនមែនជាចិត្តវិទ្យា ពាក់កណ្តាលស្រវឹងដែលឈរនៅទីនោះព្យាយាមធ្វើចិត្ត ប្រសិនបើអ្នកមានការរំភើបបន្តិច ឬអ្វីមួយសូមនិយាយថា “អ្នកទាំងអស់គ្នា

មិនធ្វើវិញទេ។” នៅពេលណាវាពិតជាបញ្ជាក់ថាបុរសម្នាក់ដែលមានភាពខាងវិញ្ញាណខ្លាំងគឺមានអារម្មណ៍ភ័យ គាត់ត្រូវតែស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនោះដើម្បីចូលទៅក្នុងវា។ ដូច្នោះអ្នកនៅទីនោះ ឃើញទេ ហើយគ្រាន់តែរញ្ជ័ររញ្ជ័នូវអ្វីដែលព្រះបានព្យាយាមធ្វើអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ហើយត្រលប់មកវិញជាមួយកម្មវិធីនិងភាពអស្ចារ្យរបស់ពួកគេ...

95 ពួកគេមានអារម្មណ៍រំជើបរំជួលនៅពេលដែលពួកគេឃើញមនុស្សជាច្រើនប្រមូលផ្តុំគ្នា។ និយាយថា “បើខ្ញុំអាចរៀបចំការជួបជុំទាំងអស់នោះ! ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យពួកគេទាំងអស់មានតែមួយ! ប្រសិនបើខ្ញុំអាចបង្កើតមេតូឌីសទាំងអស់!” មេតូឌីសកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យពួកគេទាំងអស់ជាមេតូឌីស បាទីស្តកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យបាទីស្តទាំងអស់ ពេនទីកុស្តទាំងអស់ជាពេនទីកុស្ត! អូ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេអំពីរឿងនេះ ព្រះបានតែងតាំងអ្នកទាំងនោះតាំងពីមុនកំណើតពិភពលោក។ យើងត្រូវអធិប្បាយពីដំណឹងល្អ។ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែ កម្មវិធីធំៗរបស់យើងយើងបានរលត់ទៅវិញដោយគ្មានភ្លើងនោះទេ។ យើងបានចេញទៅក្រៅហើយធ្វើឱ្យខ្លួនយើងក្លាយជាភ្លើង ដែលផលិតដោយខ្លួនឯង។

96 ហើយលទ្ធិកុម្មុយនិស្តរបស់យើងឥឡូវនេះយើងខ្លាចខ្លាំងណាស់ កុម្មុយនិស្តបានចូល “តើវានឹងមានអ្វីកើតឡើង?” ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេថាអ្វីដែលអស្ចារ្យមិនមែនជាលទ្ធិកុម្មុយនិស្តទេ។ អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនខ្លាចកុម្មុយនិស្តទេ។

97 ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំខ្លាច គឺអ្នកពេនទីកុស្ត ក្រុមប្រឹក្សានេះនឹងនាំអ្នកទៅ។ នោះគឺជារឿងមួយ។ វានឹងបង្កើតជាសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ ហើយអ្នកនឹងត្រូវចូលទៅក្នុងនោះ។ ដោយសារតែអ្នកជាអង្គការ អ្នកត្រូវតែចូលប្រចេញ។ នោះហើយ ជាអ្វីដែលមនុស្សខាងវិញ្ញាណ ល្អ មានប្រាជ្ញា ដឹងអំពីរឿងនោះ។ យើងត្រូវការទីបន្ទាល់មួយទៀតនៅលើសមុទ្រ យើងរកឃើញឥឡូវនេះ។ ហើយពេនទីកុស្តរបស់យើងគ្រាន់តែលេបវា ទំពាក់ខ្សែនិងលិច “វានឹងក្លាយជាអ្វីដ៏អស្ចារ្យ!” នៅពេលណាមេតូឌីស ប្រេសប៊ីដេរ៉ូន លូដេរ៉ូន ព្រះវិហារនៃព្រះគ្រីស្ទ និងពេនទីកុស្ត អ្នកនឹងត្រូវបដិសេធ—បដិសេធគោលលទ្ធិសាវ័កដ៏អស្ចារ្យរបស់អ្នកដើម្បីនៅទីនោះ។ ពួកគេនឹងត្រូវធ្វើដូចគ្នា។ អ្នកនឹងមិនមានអ្វីត្រូវធ្វើនៅក្នុងវាទេ។ វាទាំងអស់រួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយទីក្រុងរ៉ូម គ្រាន់តែជាអ្វីដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ

ដូច្នោះ។

98 តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយគ្រូអធិប្បាយដែលអនុញ្ញាតឱ្យរឿងទាំងនេះមាននៅក្នុងស្ថានភាពនេះ ដោយមិនព្រមានប្រជាជន? ព្រះនឹងតម្រូវឱ្យមាននៅក្នុងដែររបស់ពួកគេ។ នៅពេលនេះក្នុងគ្រាលំបាក ពួកគេមានបញ្ហា ពួកគេមាន។ កុម្មុយនិស្តមិនកំណត់ វាគឺជាក្រុមប្រឹក្សាដែលនឹងលេបក្រុមទាំងមូល។ ហើយចងចាំនៅពេលអ្នកនិយាយថា “នឹងមិន...” វាកើតឡើង បន្ទាប់មកវាយឺតពេលហើយ។ អ្នកបានយកសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ។ ពេលនោះអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់វា។

99 អ្នកអាចទទួលបានកន្លែងដែលអ្នកអាចចៀសឱ្យឆ្ងាយពីវាឥឡូវនេះ បាទសូមបោះត្រានៅនគរព្រះ។ រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជារូបកាយដ៏អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនបានចូលទៅក្នុងវា ចូលទៅក្នុងវា និយាយជាមួយវា និយាយក្នុងភាសាដទៃ ចូលទៅក្នុងវា ស្រែកចូលទៅក្នុងវា។ អ្នកបានកើតនៅក្នុងវា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ប្រាកដណាស់។

100 ឥឡូវនេះយើងកត់សំគាល់ចំណុចទាំងនេះ បញ្ហាកើតមានឡើងក្នុងពេលតែមួយ។ អូ អារក្សបានក្រឡេកមើលហើយនិយាយថា “អូ-ហូ ពួកគេបានរើរវាយហើយ ពួកគេគ្រាន់តែនៅទីនោះលោតចុះឡើង ស្រែក ដោយមានពេលធំ។ អ្នកដឹងទេថាពេលនេះជាពេលរបស់ខ្ញុំដែលត្រូវពន្លឺចពួកគេ។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយពួកគេឥឡូវនេះ។”

101 ដូច្នោះវាបានក្រោកឡើងពីលើភ្នំ ហើយចាប់ផ្តើមបីតដង្ហើមពុលរបស់វា: “ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅ។ យ៉ាងណាមិញខ្ញុំជឿថាមនុស្សទាំងនេះគ្រាន់តែភ័យប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំគិតថាពួកគេគួរតែមាន—មាន—ការធ្វើតេស្តផ្លូវចិត្តមុនពេលពួកគេទៅសិក្សានៅបរទេស។” ពោធិកុស្ត! អូ-ហូ សូមមើល ដង្ហើមពុលរបស់វាសម្លាប់ព្រះបន្ទូល “អូ ខ្ញុំគិតថាវាជាអ្វីផ្សេងទៀតខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿវា...” ឃើញទេ ទៅត្រង់ដូចនិកាយដទៃទៀតដែលបានធ្វើ នោះគ្រាន់តែជាផ្លូវដែលពួកគេកំពុងដើរ។ ពួកគេនឹង វាសម្លាប់វា។ ម៉ោងដែលអ្នករៀបចំវា ដែលសម្លាប់វា។ វាតែងតែមាន។ វានឹងតែងតែមាន។ វានឹងមិនកើនឡើងទៀតទេ។ វាមិនដែលត្រូវបានគេស្គាល់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទេ។ នៅក្នុង—នៅក្នុងយុគសម័យឡេខីសេសនេះ ព្រះគ្រីស្ទនៅខាងក្រៅព្រះវិហារ ដោយគោរពទ្វារព្យាយាមចូល។ ហើយពួកគេគ្រាន់តែមិនអាច

ទ្រាំទ្របាន។ ពួកគេមិនអាចស្តាប់វាបានទេ។ ឥឡូវនេះយើងរកឃើញហើយថា សម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅ បញ្ហាបានមកដល់ហើយ។

102 ហើយបន្ទាប់មកយើងចាប់ផ្តើមដឹងថា អព្វកហេតុមិនកើតឡើងទៀតទេ ដូច វាអញ្ជឹង។ អ្នកឈឺទៅផ្ទះឈឺ។ វាមិនមែនដោយសារព្រះទេ។ វាដោយសារតែខ្លះ ការប្រែចិត្តក្នុងចំណោមប្រជាជន។ មិនមានការផុសផុល។ ពួកគេ—ពួកគេអង្គុយ ហើយស្តាប់ ទៅផ្ទះនិយាយថា “អញ្ជឹងខ្ញុំគិតថាវាល្អណាស់។ អ៊ូ-ហ្ន៎។” ឃើញទេ មិនមានការខ្លះខ្លែងនោះទេ។ មិនមានអ្វីនៅក្នុងមនុស្សដែលគួរតែនៅទីនោះទេ។

103 ខ្ញុំចងចាំកាលពី១៥ឆ្នាំមុន នៅទីនេះក្នុងរដ្ឋ អាកាន់សាស នៅពេលដែលខ្ញុំ ជួបប្រជុំគ្នាបន្តិចនៅ ជូនហ្វ្លូ នៅពេលមនុស្សប្រហែល៤ម៉ឺននាក់ព្យាយាមចូលរួម នេះ សូមមកប្រជុំនៅទីក្រុងមួយដែលមានមនុស្សប្រហែល មួយម៉ឺនប្រាំពាន់នាក់។ ហើយពួកគេបានដាក់កប្បាសនៅក្រោមឡានដឹកទំនិញនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយ កាន់ក្រដាសបិទលើកូនក្មេងដែលឈឺរបស់ពួកគេ ដើម្បីចូលទៅខាងក្នុង។ ពួកគេ អង្គុយនៅកៅអីរបស់ពួកគេហើយមិនចាកចេញទៅណា ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ហើយ មានមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេទៅយកហាមប្រាមប៊ីហ្គីនិង—ដបប៉ុបមួយ ហើយ នៅទីនោះ ទាំងក្នុងនិងក្រៅ ថ្ងៃមួយចូលនិងចេញក្រៅ។ ចិត្តរបស់ពួកគេកំពុង ឆេះឆេះស្លូល។ គ្រាន់តែជារឿងតូចតាចបំផុតដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើ វាបានធ្វើអោយ ពួកគេឆេះស្លូល។ ហើយពួកគេរាប់រយនាក់ចូលមក។

104 ទ្រង់នៅតែជាព្រះដដែល នៅយប់នេះ ដែលទ្រង់មាននៅ១៥ ឆ្នាំមុន។ ទ្រង់នៅតែជាព្រះដដែល នៅយប់នេះ ដែលទ្រង់គឺជាពេលដែលទ្រង់បានបង្កើត ផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។

105 ប៉ុន្តែតើវាជាអ្វីទៅ? យើងមានការចាប់អារម្មណ៍និងចង់បង្កើតអង្គការរបស់ យើង ចង់បង្កើតនេះ ហើយបង្កើតនេះ ហើយបង្កើតអ្វីដែលអស្ចារ្យនិងភ្លឺចែងចាំង ប្រៀបធៀបជាមួយជូនណេស ជាមួយមេតូឌីស ជាមួយបាទីស្ទ ជាមួយព្រីសប៊ី ជើរៀន។ អ្នកមិនមែនជាប់ពួកគេទេ។ ទេ អ្នកមិនមែនទេ។ ពួកគេជាមនុស្ស និកាយ ដែលមិនអីទេ មិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងពួកគេទេ។ មានគ្រីស្ទានល្អៗជាច្រើន ក្នុងចំណោមពួកគេ ប៉ុន្តែអ្នកមិនគួរសេពគប់ខ្លួនឯងនៅក្នុងក្រុមដែលមិនជឿនោះ ទេ។ “មនុស្សដែលបដិសេធអំណាចរបស់ព្រះ” អ្នកមិនត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ជាមួយ ពួកគេទេ។

106 អ្នកដឹងទេ បញ្ហារបស់វាទេ គឺអ្នកកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យមានហូលីវូដនៅក្នុង ព្រះវិហារ។ រឿងដែលអ្នកគួរតែព្យាយាមធ្វើគឺយកហូលីវូដចេញពីព្រះវិហារ។ ឃើញ ទេ? អ្នកកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យអាគាររបស់អ្នកស្អាត អ្នកកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យនិកាយ របស់អ្នកធំ រហូតដល់វាទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍ពីប្រជាជន។ យើងមិនអាច ទៅក្បែរពួកគេបានទេ។ យើងត្រូវតែមានពួកគេនៅខាងយើង។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងក្តីចាំ ងសូមចងចាំ ហូលីវូដបញ្ចេញពន្លឺជាមួយនឹងភាពជាពិភពលោក ខណៈពេលដែល ដំណឹងល្អក្តីដោយភាពរាបទាប។ មានភាពខុសប្លែកគ្នារវាងពន្លឺចែងចាំនិងពន្លឺ។ ដំណឹងល្អក្តីដោយភាពរាបទាប ភាពស្ងួតបូត បន្ទាបខ្លួននិងអំណាច។ ខណៈ ពេលដែលហូលីវូដរះ ហើយអ្នករាល់គ្នាស្រែកហើយយំ ហើយទៅរកវា។ ឃើញ ទេ? យើងមិនត្រូវការវាទេ។

107 យើងចង់រស់នៅក្នុងពន្លឺបែបនេះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកគឺជាអំបិលនៃ ផែនដី។” “ប្រសិនបើអំបិលបាត់បង់រសជាតិរបស់វា” នោះគឺជាកម្លាំងរបស់វា នៅក្នុងដំណឹងល្អ។ យើងគួរតែមានអ្វីផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់យើង ថាមេ តូឌីស បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន និងពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងចង់មក។ យើងគួរតែ ប្រែណាស់! ជាអំបិលធ្វើឱ្យស្រែកទឹក បង្កើតការស្រែកឃ្លាន។ អំបិលគឺជារសជាតិ ប្រសិនបើវាទាក់ទង។ វាត្រូវតែទាក់ទង។

108 ហើយយើងដឹងថា កំហឹងដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងព្យាយាមប្រៀបធៀបជាមួយមេ តូឌីសនិងបាទីស្ទ ជាមួយអាគារធំៗនិងកន្លែងធំៗនិងមនុស្សដែលមានការអប់រំ ល្អ និងសាលារៀនធំៗនិងមហាវិទ្យាល័យធំៗនិងអ្វីៗដូចនោះ។ យើងបានឈប់ ខឹងហើយនៅទីនេះ បញ្ហាបានមកដល់ហើយ។

109 ហើយចិត្តខាងវិញ្ញាណមើលជុំវិញហើយនិយាយថា “នៅទីនេះ រង់ចាំមួយភ្លែត នៅទីនេះ តើយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវទទួលយកក្រុមប្រឹក្សានោះទេ? តើក្រុម របស់យើងទាំងអស់នឹងចូលទៅក្នុងនោះទេ?” ពិតហើយ អ្នកនឹងទៅ។ នោះគឺ ពិតប្រាកដ។ អ្នកសម្លឹងហើយមើលបើអ្នកមិនធ្វើ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា អ្នក ពិតជាចង់ ហើយព្រះគ្រីស្ទនឹងនៅខាងក្រៅ។ ព្រះចន្ទក្លាយជាខ្មៅដឹកនៅមុខ សម្តេចប៉ាប (ជាអ្នកទីមួយដែលបានទៅទីក្រុងរ៉ូម) នៅយប់ផ្សេងទៀត បង្ហាញអ្នក នូវសញ្ញាមួយនៅលើមេឃ។ មិនបានទាយទុកជាមុន វាបានធ្វើ។ តើព្រះអម្ចាស់ កំពុងធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃនេះ ការអស្ចារ្យណាស់!

110 បន្ទាប់មកនៅក្នុងម៉ោងដ៏ខ្មៅងងឹតដ៏ធំនេះ នៅពេលដែលពួកគេនៅទីនោះ ខ្យល់បក់មក។ ក្តីសង្ឃឹមនៃការរស់រានមានជីវិតទាំងអស់បានបាត់។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីប្រសិនបើនិកាយរបស់អ្នកចូលទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា? តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្វីដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងទាំងអស់ដែលយើងបានសាងនៅលើផែនដីនេះ ក្តីសង្ឃឹមចុងក្រោយបានបាត់?

111 ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ខណៈដែលពួកគេហៀបនឹងស្រែកហើយក្តីសង្ឃឹមទាំងអស់ត្រូវបានបាត់បង់ ពួកគេមិនអាចសង្រ្គោះបានឡើយ។ ហើយភ្លាមៗនោះ ពួកគេបានឃើញទ្រង់យាងមកដោយដើរលើទឹក។ នៅពេលងងឹតទ្រង់បានយាងចូលមក។

112 អ្នកដឹងអ្វីទេ? នៅពេលទ្រង់ចាកចេញពីពួកគេ ទ្រង់ដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើង ដូច្នេះទ្រង់បានឡើងភ្នំខ្ពស់បំផុតនៅលើដី។ អ្នកឡើងខ្ពស់អ្នកអាចមើលឃើញចម្លែងទៀត។ ហើយទ្រង់បានឡើងទៅលើដើម្បីទ្រង់អាចមើលពួកគេអ្នកដឹងទេ។

113 ហើយទ្រង់ដឹងថារឿងនេះនឹងមកដល់។ ទ្រង់ព្យាករណ៍ថាថ្ងៃនេះនឹងនៅទីនេះ។ “ដូចនៅសម័យសូដុមដែរ វានឹងកើតឡើងនៅពេលដែលកូនមនុស្សយាងមក នៅពេលដែលកូនមនុស្សកំពុងលេចមក។” បន្ទាប់មកព្រះរាជបុត្រាត្រូវបើកសម្តែង។ ជំនាន់មនុស្សអាក្រក់និងផិតក្បត់នេះនឹងស្វែងរកទីសំគាល់។ វានឹងមានសញ្ញាមួយ។ វានឹងបដិសេធដូចដែលពួកគេបានធ្វើនៅពេលនោះ ប៉ុន្តែវានឹងជាសញ្ញានៃការរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់នៅមានព្រះជន្មនៅឡើយ ដោយធ្វើដូចដែលទ្រង់បានធ្វើ។

114 យើងដឹងថា នៅក្នុងគ្រាដ៏អស្ចារ្យនេះ ពួកសិស្សទាំងនោះកំពុងមានទុក្ខព្រួយ ទ្រង់បានក្រោកឡើងដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចមើលពួកគេ។ ទ្រង់កំពុងអង្គុយនៅលើភ្នំមើលពួកគេ។

115 ហើយឥឡូវនេះទ្រង់មិនឡើងភ្នំទេលើកនេះ ប៉ុន្តែទ្រង់បានឡើងពីផ្ទះ ហើយឡើងតាមខ្យល់ លើសពីព្រះច័ន្ទ ផ្កាយ រហូតដល់ទ្រង់ឡើងខ្ពស់រហូតដល់ទ្រង់ត្រូវសម្លឹងចុះក្រោមដើម្បីមើលស្ថានសួគ៌។ ហើយនៅទីនោះទ្រង់អង្គុយនៅលើទីខ្ពស់។ ឥឡូវនេះព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់នៅលើ ហើយខ្ញុំដឹងថាទ្រង់កំពុងមើលយើង។ ទ្រង់គឺជាអ្នកមើល។

116 ហើយនៅទីនេះក្នុងវេលាដ៏ខ្លាំងដ៏ឆ្ងាយនេះ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំទាំងអស់ បានចូលទៅក្នុងកម្មវិធីដ៏អស្ចារ្យ ហើយពួកគេទទួលបានកម្មវិធីនេះនិង កម្មវិធីនោះដែលបានរៀបចំកម្មវិធីទាំងអស់ដូចជាក្រុមជំនុំដទៃទៀត គឺជានិកាយ។ ហើយមានអ្វីកើតឡើង? នៅក្នុងម៉ោងនៃភាពងងឹត នៅពេលដែលមនុស្ស ពោរពេញដោយវិញ្ញាណពិតប្រាកដមានការងឿងឆ្ងល់ “តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? មើលកូនៗខ្ញុំ!” បុរសនិយាយថា “មើលប្រពន្ធខ្ញុំ! មើលនេះ!”

117 ហើយពួកគេបានអនុញ្ញាតឱ្យចេញថ្ងៃអាទិត្យ បុរាណប្រជុំអធិស្ឋាននៅដើម យប់ថ្ងៃពុធ ដូច្នេះពួកគេអាចមើល យើងស្រលាញ់ស៊ីស៊ី ឬអ្វីដូចនោះ នៅលើ កញ្ចក់ទូរទស្សន៍។ “អ្នកស្រឡាញ់ពិភពលោកច្រើនជាងស្រឡាញ់ព្រះ។” សម្តែង ដូចពួកគេ។

118 ខ្ញុំបានប្រាប់ស្ត្រីម្នាក់នៅថ្ងៃមុនថា នាងស្លៀកពាក់តឹងណែនណាស់។ ខ្ញុំបាន និយាយថា “បងស្រី រ៉ូបនេះតឹងពេក។ វាប្រហែលជាមិនល្អទេដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នក ប៉ុន្តែ វាពិតជាអញ្ចឹង។ អ្នកគឺជាគ្រីស្ទាន ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យមានការជំពប់ដួល។”

119 នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកដឹងពីអ្វីទេ?” នាង បាននិយាយថា “នេះគឺជាប្រភេទតែមួយគត់ដែលពួកគេធ្វើ។”

120 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេនៅតែលក់ទំនិញ ហើយពួកគេមានម៉ាស៊ីនដេរ។ មិនមានលេសទេ។” បាទ។

121 សូមស្តាប់ ខ្ញុំសូមប្រាប់រឿងមួយដល់អ្នក អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ។ មិនរឺសអើងអ្នកទេ។ ទេ បាទ។ ខ្ញុំព្យាយាមការពារអ្នកពីការធ្វើទុក្ខទោស។ ដរាបណាវិញ្ញាណនោះស្ថិតនៅក្នុងអ្នក អ្នកនឹងធ្វើវាបាន។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នក ត្រូវតែយកចេញពីវា។ ឥឡូវនេះអ្នកអាចសាកសមនឹងខ្លួនអ្នកជាមួយនឹងបទគម្ពីរ នោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងមួយ សូមមើល “ទ្រព្យរបស់អ្នកនៅទីណា ចិត្ត របស់អ្នកក៏នៅទីនោះដែរ។”

122 ចាំខ្ញុំប្រាប់អ្នក។ អ្នកប្រហែលជាស្អាតដូចផ្កាលីលីចំពោះប្តីអ្នក ហើយអ្នក ប្រហែលជាស្អាតដូចផ្កាលីលី ក្មេងស្រីអើយសម្រាប់មិត្តប្រុសរបស់អ្នក ប៉ុន្តែ ថ្ងៃណាមួយព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានចម្លើយដល់អ្នកចំពោះអំពើផិតក្បត់។ អ្នកមាន កំហុសនៅពេលអ្នកស្លៀកពាក់បែបនេះ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកណា

ក៏ដោយដែលសម្លឹងមើលស្រ្តីដើម្បីមានតណ្ហា បានជិតក្បត់ជាមួយនាងរួចហើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។” ហើយនៅពេលដែលបុរសនោះត្រូវឆ្លើយថា ជាមនុស្ស មានបាបព្រោះតែសម្លឹងមើលអ្នក ពីអំពើជិតក្បត់ តើអ្នកណាបង្ហាញរឿងនេះដល់ គាត់? គិតពីវា។ ស្រ្តីពោនទឹកស្អុយ អ្នកគួរតែខ្មាស់អៀន! ឃើញទេ? អ្នកគួរខ្មាស់!

123 ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ។ ស្រលាញ់ គឺជាការកែតម្រូវ។

124 យើងស្ថិតនៅលើភាពអាក់អន់អួលដ៏ធំ ការស្លៀកពាក់ដ៏អស្ចារ្យ។ វាគ្រាន់តែ ដូចជានិងមានលក្ខណៈដូចពិភពលោក។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “កុំស្រឡាញ់លោកីយនិងអ្វីៗរបស់លោកីយ។ បើអ្នកធ្វើដូច្នោះ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនមាន សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក” ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនិយាយភាសាដទៃប៉ុន្មាន លោតឡើងចុះ វា កាត់សក់ ពាក់រ៉ូបបែបនោះទេ។ អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យវា។ ផលផ្លែផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ អ្នកប្រាប់អ្នកថាអ្នកនៅទីណា។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ កុំឆ្ងល់ថាយើងកំពុងមាន ភាពរីករវៃដូចយើងមាន ហើយខ្យល់នៃលទ្ធិកុម្មុយនិស្ត ខ្យល់នៃសាសនា ខ្យល់នៃ អង្គការសាសនា!

125 វាគឺជា—វាជាពេលវេលាចូលរួម ពេលវេលារួមរួម។ សហជីពកំពុងរួមរួម ការងារ ដោយអ្វីទាំងអំពីវា។ ប្រជាជាតិមាន—អង្គការសហប្រជាជាតិ ពួកគេរួមរួម គ្នា។ ព្រះវិហារកំពុងរួមរួមគ្នា។ តើវាបង្ហាញអ្វីទាំងអស់? វាបង្ហាញថាព្រះគ្រីស្ទនិង កូនក្រមុំកំពុងរួមរួមគ្នា។ នោះហើយជាអ្វីដែលវានិយាយអំពី។ ស្រមោលទាំងអស់ នេះកំពុងបង្ហាញពីការមកដល់ដីវិជ្ជមាន។ មើលឥឡូវនេះនៅពេលយើងបិទ ព្រោះ ខ្ញុំយឺតពេលហើយ។

126 ហើយឥឡូវនេះសូមកត់សំគាល់ នៅក្នុងម៉ោងដ៏អស្ចារ្យនោះនៅពេលដែល ក្តីសង្ឃឹមទាំងអស់បានបាត់ ពីការរស់រានមានជីវិត ពួកគេបានឃើញមាននរណា ម្នាក់មក ដើរលើទឹក ដើរឡើងមក។ ហើយរឿងដែលជាផ្នែកដ៏ក្រៀមក្រំ សូមស្តាប់ ឱ្យជិត គឺជារឿងតែមួយគត់ដែលអាចជួយពួកគេបាន ពួកគេខ្លាច។ ពួកគេថា “វា មើលទៅមានភាពរស់រវើក។ អ្នកប្រហែលជាដឹងហើយ ថាវិញ្ញាណ។”

127 ប្រសិនបើរឿងនេះមិនកើតឡើងម្តងទៀត! ពួកគេខ្លាចវា។ ពួកគេខ្លាច គ្រូទាយ ពួកគេខ្លាចអំណាចអារក្ស និងប្រភេទខ្លះ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថាវានឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ រឿងតែមួយគត់ដែលអាចជួយពួកគេ

គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មិនមែនជានិកាយផ្សេងទេ មិនមែនពួកគេទាំងអស់ចូលរួមជាមួយគ្នាទេ។ នោះគ្រាន់តែធ្វើឱ្យវាអាក្រក់ជាងពេលណាៗទាំងអស់។ រឿងតែមួយគត់ដែលអាចជួយអ្នកគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

128 ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៅក្នុងទម្រង់នេះ ហើយធ្វើការនេះ ការសន្យា (ដូចជាមុនពេលកូនប្រុសសន្យាបានវិលត្រឡប់មកអំប្រាហាំដែលជាពូជដំបូង) ពូជរាជវង្សអំប្រាហាំ ព្រះយេស៊ូវនឹង...បាននិយាយថានឹងឃើញអ្វីដូចគ្នា។ នៅចំពោះមុខព្រះរាជបុត្រាដែលបានសន្យា ព្រះនឹងបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាមហើយធ្វើដូចព្រះយេស៊ូវដែរ ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ ដូចអ្វីដែលបាននិយាយនឹងត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហើយនៅទីនេះការសន្យាទាំងអស់នោះដែលយើងអាចដាក់វាបានដោយរាប់សិបនាក់ នៅទីនេះមុខអ្នក ថានេះត្រូវបានគេសន្មត់ថានឹងកើតឡើង។

129 ហើយក្រុមជំនុំ ដែលគួរតែមានអារុធ ចេញដើម្បីទទួលវា “ខ្ញុំខ្លាចបន្តិចអំពីវា។ វាមិនមែនជារបស់ក្រុមយើងទេ ឃើញទេ?” ហើយពួកគេខ្លាចវា។ រឿងតែមួយគត់ដែលអាចនាំពួកគេទៅរកព្រះគ្រីស្ទ គឺព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់ ហើយពួកគេខ្លាចថាវាគួរឱ្យខ្លាច។ “អូ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ អ្នកប្រហែលជាឃើញវិញ្ញាណហើយ ហើយខ្ញុំមិនដឹងអំពីវាទេ។” ការភ័យខ្លាចចំពោះរឿងតែមួយគត់ដែលអាចជួយពួកគេ។

130 ហើយនៅក្នុងគ្រាដ៏ពិបាកវេទនានោះ ក្រុមជំនុំដែលបានជ្រើសរើស ក្រុមដែលអង្គុយនៅទីនោះ ខ្លាចថាវាអាចជាខ្មោច ពួកគេមិនចង់មានអ្វីទាក់ទងនឹងវាទេ។ បន្ទាប់មកសូមឱ្យសំឡេងដ៏ផ្អែមល្ហែមនោះ “កុំខ្លាច។ វាគឺខ្ញុំ។”

131 ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលមែនទេ? ទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ប្តូរ ដើម្បីក្លាយជាព្រះបន្ទូលឡើយ។ ឥឡូវនេះអ្នកមិនអាចលឺព្រះបន្ទូលនិយាយទេ នៅយប់នេះ “ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ កុំខ្លាច វាគឺខ្ញុំ?”

ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

132 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌—ល្ងាចគឺក្តៅ។ ម៉ោងកាន់តែងងឹតទៅហើយ ថាតើភ្លើងបានរលត់ពីអាសនៈយ៉ាងដូចម្តេច។ ទ្រង់កំពុងប្រមូលផលនៅទីវាល។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “នគរស្ថានសួគ៌រប្រៀបដូចជាបុរសម្នាក់ដែលយកសំណាញ់ទៅកាន់សមុទ្រ បោះវាចូលហើយដល់ពេលគាត់នាំវាចេញ។ នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀប

បានដូចនោះឯង។” ព្រះជាម្ចាស់អើយ ថ្ងៃណាមួយត្រីចុងក្រោយដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកនោះ! ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពួកគេបានយកគ្រប់ប្រភេទ។” សំណាញ់ដំណឹងល្អនោះចាប់បានគ្រប់ប្រភេទ។ វាចាប់បានអណ្តើក ត្រីក្រៀល ពីងពាងពស់ ត្រីតូចធំ។ យើងមិនដឹងថាវាចាប់អ្វីទេ ប៉ុន្តែមានត្រីខ្លះនៅទីនោះ ទ្រង់កំពុងមើល។ ទ្រង់គឺជាចៅក្រម។ ប៉ុន្តែយើងដឹងយ៉ាងឆាប់រហ័សថាអណ្តើក ក្តាម និងអ្វីៗទាំងអស់ត្រលប់ទៅអណ្តូងភក់ម្តងទៀត ត្រលប់ទៅទឹកវិញ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃណាមួយត្រីចុងក្រោយដែលត្រូវបានតែងតាំង បានកំណត់ទុកជាមុនថានឹងមកដល់ ផ្នែកចុងក្រោយនៃរាងកាយនឹងត្រូវទាញចេញពីបឹងនោះ។

133 ទ្រង់បានបោះសំណាញ់នៅសម័យលូធើ ហើយវេសលី អាឡិចសិនដឺខេមប៊ែល ចនស្ថិត កាល់រីន ណុក ហ្វីននី សានយីជាដើម។ នៅក្នុងយុគសម័យ ពេនទីកុស្ត ថ្ងៃរបស់អេហ្វហ្វហ្វបូស៊ីត និងហ្វូកម៉ាន់ បុរសអស្ចារ្យទាំងនោះ។ ទ្រង់បានបោះចោលសំណាញ់ដែលជាថ្ងៃរបស់ប៊ីលីសាន់ដេ ដោយធ្លាក់ចុះតាមសម័យកាល។

134 ហើយឥឡូវនេះអ្នកកំពុងតែឆ្លងកាត់សមុទ្រ។ តើមានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេអង្គុយនៅទីនេះទេ ព្រះអម្ចាស់? បើមែន តើពួកគេអាចដូចស្រ្តីតូចនៅអណ្តូងដែរឬទេ? សូមអ្វីតែនៅក្នុងស្ថានភាពជាពេស្យាចារក៏ដោយ នាងនៅតែទទួលស្គាល់ថាទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី។ នាងបានឃើញទិសម្តាល់នោះ។ នោះហើយ។ នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំយល់ថាទ្រង់ជាហោរា។” នាងមិនដឹងថាអាចជាព្រះមេស៊ីទេ។ នាងបាននិយាយថា “យើងកំពុងស្វែងរកព្រះមេស៊ី” ក្នុងន័យម្យ៉ាងទៀតថា។ “យើងដឹងថាពេលណាដែលព្រះមេស៊ីយាងមក ទ្រង់នឹងប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ។” ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំគឺទ្រង់។” នោះហើយ។

135 ឥឡូវនេះ នៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេមើលឃើញថា “វាគឺជាខ្ញុំ កុំខ្លាច។ វាជាការសន្យារបស់ខ្ញុំ។” ប្រោសអ្នកជំងឺឱ្យជាសះស្បើយ ព្រះអង្គអើយ សូមជួយសង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់ បំពេញកន្លែងទំនេរ។

136 សូមឱ្យយើងទៅឆ្ងាយនៅយប់នេះ ហើយនិយាយនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង នៅពេលយើងទៅឆ្ងាយ ដូចជាអ្នកដែលមកពីអេម៉ុស “តើចិត្តយើងមិនឆេះក្នុងខ្លួនយើងដូចដែលទ្រង់បានបំរើយើងនៅយប់នេះនៅក្នុងអាគារ ដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់!” របៀបដែលពួកគេដឹងថាវាជាទ្រង់ ពួកគេបានអញ្ជើញទ្រង់ចូល

ហើយភ្នែករបស់ពួកគេបើកចំហ។ សូមឱ្យយើងទាំងអស់គ្នានៅយប់នេះ សូមអញ្ជើញទ្រង់មក ប្រសិនបើយើងមិនយល់ពីវាទេ យើងអាចអញ្ជើញទ្រង់បានទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ នោះគឺជាវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចបង្ហាញពីខ្លួនឯង។

137 ហើយយើងកត់សំគាល់ពីរបៀបដែលទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានធ្វើអ្វីមួយតាមរបៀបដូចគ្នា ទ្រង់បានធ្វើមុនការឆ្កាងរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះសូមមកនៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ខ្ញុំគឺជាទ្រង់នោះ “ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។” ធ្វើម្តងទៀត សម្រាប់យើង ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅគ្រាដែលទ្រង់ឈរនៅទីនេះក្នុងសាច់ឈាមនៅលើផែនដី។ យើងនឹងទៅផ្ទះដោយចិត្តទន់ភ្លន់ ដូចជាអ្នកទាំងនោះ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវយើងអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

138 ឥឡូវនេះនៅក្នុងកម្មវិធីនៅយប់នេះ ខ្ញុំដឹងថាវាកក់ក្តៅណាស់ ហើយយើងមានពេលម៉ែនាទីដើម្បីចេញទាន់ពេល។ [កន្លែងទទេនៅលើខ្សែអាត់—អដ។] ខ្ញុំ...

139 ខ្ញុំមិនអាចបញ្ឈប់ឬរារាំងអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើបានទេ។ ខ្ញុំត្រូវបានដឹកនាំដោយអ្វីមួយខ្ញុំតែងតែមានពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយវាតែងតែត្រឹមត្រូវ។ វាមិនដែលប្រាប់ខ្ញុំអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំមិនអាចបញ្ឈប់វាបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេអំពីវា។ វាគ្រាន់តែធ្វើវាយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថា ប្រសិនបើខ្ញុំស្តាប់បង្គាប់ មាននរណាម្នាក់ត្រូវការវា។ ហើយខ្ញុំនឹងស្មោះត្រង់។ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ខ្ញុំចង់ធ្វើដូចប៉ុលដឺអស្វាហ្វបាននិយាយថា “គ្មានឈាមបុរសណានៅលើដៃខ្ញុំទេ។” ហ្គូ-អ៊ូ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីការពិត។ មិនដូចខ្ញុំ...ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នក។

140 ហើយប្រសិនបើអ្នកមានក្មេងប្រុសតូច...ឥឡូវសូមគិតអំពីវា ស្រ្តីអើយ អ្នកដែលខ្ញុំបានស្តីបន្ទោសមួយរយៈមុននេះ បងប្អូនស្រីដែលមានសក់ហាយឡាយ និងរបស់របរផ្សេងៗ។ ប្រសិនបើខ្ញុំ...ប្រសិនបើអ្នកមានក្មេងប្រុសតូចម្នាក់អង្គុយនៅតាមផ្លូវ ហើយអ្នកនិយាយថា “យុវជនជាទីស្រឡាញ់ អ្នកគួរតែចូលមក ល្អជាង។ វាប្រហែលជាខ្ញុំមិនដឹងទេ ពួកគេប្រហែលជានឹងធ្វើដំណើរជុំវិញអ្នក។” អ្នកមិនស្រឡាញ់ក្មេងនោះទេ។ ហ្នឹងហើយ។ អ្នកនឹងចេញពីទីនោះហើយពូនគាត់ ឬធ្វើឱ្យគាត់ចូលមក។ ហ្នឹងហើយ។ អ្នកស្រលាញ់គាត់។

141 នោះហើយជារបៀបដែលដំណឹងល្អមាន។ ព្រះស្រលាញ់អ្នក។ “ហើយអ្វី

ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ ទ្រង់ប្រៀនប្រដៅនិងស្តីបន្ទោស ក្មេងៗទាំងអស់ដែលមករក ទ្រង់។” ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការស្តីបន្ទោសបានទេ អ្នកទៅហើយខឹង នឹងវា បន្ទាប់មកអ្នកគឺជាកូនក្រៅច្បាប់ អ្នកមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ។ ដូច្នោះ គ្រាន់តែចាំថា វាគ្រាន់តែជាបទគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ។

142 ឥឡូវនេះពាក្យមួយពីទ្រង់ មួយពាក្យនឹងមានន័យលើសពីអ្វីដែលខ្ញុំអាច និយាយបានមួយណានិយាយ។ គឺទ្រង់។ យើងដឹងពីការសន្យារបស់ទ្រង់។ យើង ដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវឬអត់ទេ...បាន ធ្វើ...យើងនឹងមកពី...

143 តើគាត់ផ្តល់កាតម្តងទៀតទេ? តើអ្នកបានផ្តល់កាតនៅថ្ងៃនេះទេ? តើវាជាអ្វី? ជេ មិនអីទេ។ មិនអីទេ ដើម្បីសន្សំសំចៃពេលវេលា សូមចាប់ផ្តើមពីលេខមួយ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេប្រហែលជាពាសពេញអាគារ។ ជេ លេខមួយ។

144 ហើយឥឡូវនេះយើងមានការលំបាកខ្លះៗ យើងចាប់ផ្តើមពីពេលមួយ ពី មួយនេះតាមពេលវេលា។ ខ្លះត្រលប់មកវិញ និងនៅជុំវិញ ប៉ុន្តែយើងធ្វើឱ្យពួកគេ ចង្អៀតគ្នានៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែមនុស្សគ្រប់រូបដែលចូលមក រាល់ថ្ងៃ មានឱកាសឡើង មកជួរ។ មិនមានន័យថាព្រោះអ្នកនៅទីនេះ...

145 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដឹងថា នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ មានអ្នកទស្សនាជិត ពីរដង បានជាសះស្បើយ ដូចដែលបានជាសះស្បើយនៅទីនេះ? ប្រាកដណាស់ អ្នកដឹងហើយ។ សូមមើលកាតអធិស្ឋានគឺគ្រាន់តែធ្វើឱ្យមនុស្សឡើងមកទីនេះ ទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងចំណោមពួកគេ ដូច្នោះដូចដែលអ្នកធ្លាប់ធ្វើ នោះ។ យើងមិនចាំបាច់មានវាឥឡូវនេះទេ។ យើងអាចលុបចោលកាតអធិស្ឋាន។

146 ដូចយើងបានធ្វើកាលពីយប់មិញដែរ យើងមិនដែលមានកាតអធិស្ឋាន កាលពីយប់មិញទេ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចេញទៅក្នុងចំណោមពួកគេដែល មិនមានកាតអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំបានឃើញរឿងជាច្រើនដែលខ្ញុំមិនបាននិយាយ អ្វីសោះ ព្រោះខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាការពិតឬអត់។ វានៅតែងងឹតលើពួកគេ ហើយខ្ញុំ គ្រាន់តែទុកឱ្យវានៅតែវា។ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ។ មិនអាក្រក់ទេដែលហៅពួកគេ។ អ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់មានបន្ទូលគឺត្រឹមត្រូវ ដូច្នោះចូរស្តាប់នូវអ្វីដែលទ្រង់មាន បន្ទូល។

147 តើអ្នកនិយាយថានេះជាអក្សរដេ? ដេ លេខមួយ? ដេ លេខមួយ។ តើអ្នកណា មានកាតអធិស្ឋាន? លើកដៃឡើង។ អ្នកត្រូវតែច្រឡំកូនប្រុស ត្រូវតែមានខ្លះ... អោយខ្ញុំសុំទោសផង។ អូ ផ្លូវត្រឡប់មកវិញទល់នឹងជញ្ជាំងនៅខាងក្រោយ។ សូម អញ្ជើញមកទីនេះ ស្រ្តីអើយ។ ពួកគេ—ពួកគេគ្រាន់តែយកកាតទាំងនេះមកចុះ ឥឡូវនេះ ក្មេងប្រុស បងប្រុសបរខើរ ឬ ប៊ីលី មួយ ពេលខ្លះពួកគេទាំងពីរ លាយ សន្លឹកកាតទាំងនោះនៅចំពោះមុខអ្នក ហើយបន្ទាប់មកផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវកាតរបស់ អ្នក តាមអ្វីដែលអ្នកចង់បាន។ យើងមិនដឹងទេ ពួកគេគ្រាន់តែ... ម្នាក់នោះអាច ទទួលបានលេខ ៥ ហើយម្នាក់នោះទទួលបានលេខ ៧ មួយនេះទទួលបានលេខ ដប់ប្រាំមួយ និងនោះលេខកៅសិបប្រាំហើយយើងមិនដឹងទេ។ ហើយម្តងទៀត ពេលខ្ញុំមក ខ្ញុំគ្រាន់តែនៅកន្លែងណាដែលវាស្ថិតនៅ ក្នុងចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំហៅពីទីនោះ មិនថាវានៅកន្លែងណាទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ... បើខ្ញុំនិយាយ... ពេលខ្លះខ្ញុំរាប់ចំនួនប៉ុន្មាន នៅក្នុងផ្លូវ ហើយចែកវាដោយអ្នកដែលនៅជួរនេះ ហើយទទួលបានចម្លើយ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើ ហេតុអ្វី ខ្ញុំគ្រាន់តែ... អ្វីក៏ដោយ ដែលគិតដល់ចិត្តខ្ញុំ ដំបូងខ្ញុំហៅ។

148 លេខមួយ។ ដេ លេខពីរ។ លេខពីរ លេខបី លេខបួន លេខប្រាំ លេខប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេមកមើល។ មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់។ នោះជាការល្អ។ នោះហើយជាវិធី មកត្រូវ... រង់ចាំបន្តិច បានទៅតាមផ្លូវផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំគឺ... មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះនៅទីនេះវាគឺដប់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

149 ដប់មួយ ដប់ពីរ ដប់បី ដប់បួន ដប់ប្រាំ។ នោះគឺប្រាំបន្ថែមទៀត។ មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ។ ល្អ នោះជាការល្អ។

150 ដប់ប្រាំមួយ ដប់ប្រាំពីរ ដប់ប្រាំបី ដប់ប្រាំបួន ម្ភៃ មួយ ពីរ បី បួន។ ខ្ញុំឃើញ តែបួនប៉ុណ្ណោះ។ ម្ភៃ តើម្ភៃបានឆ្លើយទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះយើងមិនចង់ ឈរច្រើនក្នុងពេលតែមួយទេ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើយើងឆ្លងកាត់ចំណុចទាំងនេះ ហើយវាឆាប់ល្មម យើងនឹងទៅបន្ថែមទៀត។ យើងមិនហៅទេ... ប្រហែលជា យើង...

151 តោះព្យាយាមពីរ បីទៀត។ តោះសាកល្បងប្រាំដងទៀត។ ម្ភៃមួយ ទៅម្ភៃប្រាំ នៅក្នុងផ្លូវដេ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឈរប្រសិនបើអ្នកចង់។ ម្ភៃមួយទៅម្ភៃប្រាំ។ មួយ

ពីរ បី ផ្លូវត្រឡប់មកវិញនៅខាងក្រោយ បួន។ មួយ ពីរ បី បួន នោះគឺប្រាំ។ មិនអីទេ ឥឡូវនេះសូមឈប់នៅទីនោះ។ មានម្តេច ប្រាំ នៅក្នុងជួរហើយពួកគេ—ពួកគេតម្រង់ ជួរនៅទីនេះ។

152 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងសួរសំណួរឱ្យអ្នកពេញចិត្តមួយ។ តើអ្នកនឹងផ្តល់ឱ្យខ្ញុំដោយមិន បែងចែក...សូមឱ្យព្រះជាម្ចាស់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នកក្នុងរយៈពេលដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំមួយនាទីបន្ទាប់។ តើអ្នកនឹងធ្វើដូច្នោះទេ? ហើយតើអ្នកនឹងធ្វើដូចនេះ គឺបើក បេះដូងរបស់អ្នកទេ? ឥឡូវចងចាំអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ កុំអោយវាដើរពីក្រោយ អ្នក ដូចជាទឹកធ្លាក់លើខ្នងទា ដូចពាក្យចាស់ពោល។ កុំធ្វើដូច្នោះ។ ពិចារណា ការនេះ។

153 ប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់អ្នកនូវអ្វីដែលមិនមាននៅក្នុងបទគម្ពីរនិងការសន្យាសម្រាប់ សម័យកាល អ្នកមានភាគព្វកិច្ចជួបអ្នកគ្រប់គ្រងនៅទីនេះហើយមកប្រាប់ខ្ញុំអំពី វា។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនបង្រៀនអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលទេ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំនៅត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយថា វាបែបនោះ ហើយព្រះ...វាមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ប្រសិនបើទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលមិនមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះ វាមិនមែនជាទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ ទេ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ទ្រង់មិនដែលប្រាប់ខ្ញុំអ្វីទាំងអស់លើកលែងតែអ្វីដែល មាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលនោះ ហើយអ្នកជាអ្នកកត់ត្រាទុកឱ្យខ្ញុំ។ ទ្រង់មិនដែល និយាយរឿងមួយក្នុងចំណោមមនុស្សរាប់រយរាប់ពាន់រឿង និងភាសានៃលោកិយ តើទ្រង់ធ្លាប់និយាយអ្វីខុស ឬនិយាយអ្វីដែលមិនកើតឡើងទេ។

154 សូមស្តាប់។ សួរអ្នកគ្រប់គ្រងនិងពួកគេនៅទីនេះ។ នេះគឺជាអ្វីដែល អ្នកទាំងអស់គ្នាឃើញនៅទីនេះ គឺជាផ្នែកស្ម័គ្រចិត្តរបស់វា។ ត្រូវទេបងប្អូន? [បងប្អូននិយាយថា "ត្រឹមត្រូវ"។—អដ។] ហេតុអ្វី នៅខាងក្រៅនិងនៅក្នុងជីវិត ឯកជន ជាកន្លែងដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចុះទៅកន្លែងនេះ ហើយមើលនេះ។ ហើយរឿងនេះនឹងកើតឡើង។ ហើយនិយាយត្រង់នេះចុះត្រង់នេះ។" វាគ្រាន់តែឥត ឈប់ឈរគ្រប់ពេលវេលា មើល ចូលឆ្នាំនិងចេញ។ មនុស្សនៅក្នុងទស្សនិកជន គ្រាន់តែឃើញ—រឿងតូចតាច។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកនឹងគោរព។

155 ឥឡូវនេះតើអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងជួរអធិស្ឋាននេះ ឈរនៅទីនេះ ជាអ្នកដ៏ទៃ ចំពោះខ្ញុំទេ? លើកដៃឡើងប្រសិនបើអ្នកមាន។ មិនអីទេ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាន

នាក់ ដឹងថាខ្ញុំមិនដឹងអ្វីអំពីអ្នកទេ? លើកដៃឡើង។ ឥឡូវនេះខណៈពេល... សូមអរគុណ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនៅទីណាទេបើអ្នកឡើងលើយំរនេះ ថយក្រោយ ទល់នឹងជញ្ជាំង ចុះក្រោមត្រង់នេះ មិនថាអ្នកនៅទីណាក៏ដោយ។ ខ្ញុំនឹង...

156 ឥឡូវនេះ នេះគឺសម្រាប់ការល្អរបស់អ្នក។ នេះគឺដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់ អ្នក។ សូមមើល នេះគឺសម្រាប់ផលប្រយោជន៍របស់អ្នក។

157 ខ្ញុំគិតថានោះគឺជាចៅប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំដែលកំពុងនិយាយជាមួយខ្ញុំ ប៉ុន្តែវា មិនមែនទេ។ ខ្ញុំមានចៅប្រុសតូចម្នាក់នៅទីនេះ នៅកន្លែងណាមួយយប់នេះ គាត់ មានទំហំប៉ុននោះ ហើយខ្ញុំគិតថាវាជាប៉ុលតូច។ គាត់តែងតែនិយាយថាគាត់នឹង មកឈរនៅលើវេទិកា អធិប្បាយពីខ្ញុំ ហើយគាត់មានអាយុទើបតែពីរឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំគិតថាក្មេងតូចកំពុងតាមរកម្តាយរបស់គាត់។

158 ដូច្នេះសូមចងចាំថា ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមជួយអ្នក។ ខ្ញុំ...ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាប។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមជួយអ្នក សូមមើល។ ឥឡូវនេះមើលចុះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកទទួល បានផលប្រយោជន៍ប្រសិនបើទ្រង់មកក្នុងចំណោមយើង។

159 ឥឡូវនេះសូមគិតអំពីវា បុគ្គលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើការជាសាច់ឈាមដូចទ្រង់ បានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើនៅចុងក្រោយ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថា ទ្រង់បានសន្យានោះ? ដូចដែលវាបានធ្លាក់ចុះនៅទីនោះនៅសូដុម នៅពេលដែល ទេវតាដែលនៅពីក្រោយខ្នងរបស់គាត់ បានបែរនិង...នោះគឺជាព្រះ។ តើអ្នកជឿ ថាជាព្រះទេ? តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿថានោះគឺជាព្រះ? [អម៉ែន។] ប្រាកដហើយ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ។ ហើយទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវ បាន សំដៅទៅលើវា។ ឥឡូវនេះកត់សំគាល់។

160 ឥឡូវនេះអ្នកនៅខាងក្រៅដោយគ្មានកាតអធិស្ឋាន ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកធ្វើអ្វីមួយ សម្រាប់ខ្ញុំ មិនថាអ្នកនៅទីណាក៏ដោយ។ ឥឡូវចងចាំ រឿងទាំងនេះ មើលពេល វាប្រាប់អ្នកថាអ្នកបានជាសះស្បើយ ឬអ្វីដែលវាប្រាប់អ្នកឱ្យធ្វើ។ មើលអ្វីដែលវា និយាយ។ ប្រសិនបើវាគ្រាន់តែប្រាប់អ្នក នោះគឺដើម្បីពង្រឹងជំនឿរបស់អ្នក។ ហើយ នៅពេលដែលជំនឿរបស់អ្នកមកដល់ចំណុចមួយ អ្នកគ្រាន់តែឈោងទៅរកហើយ ទទួលយកព្រះ។ មិនមែនខ្ញុំទេ ព្រោះព្រះបិតានៃស្ថានសួគ៌ាទ្រង់ជ្រាប។

161 ខ្ញុំមើលបន្ទាត់នេះនៅទីនេះ ខ្ញុំមិនឃើញមនុស្សម្នាក់ដែលខ្ញុំស្គាល់ទេ។ ខ្ញុំមិន

អាចមើលឃើញទេប៉ុន្តែប្រហែលពីរបីនាក់នៅក្នុងទស្សនិកជនទាំងមូល ដែលខ្ញុំ ដឹង។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងទេ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចនិយាយបាន បង្ហាញមួយ។ ខ្ញុំដឹងថាអេ ដម៉ែនវ៉ែបានមកទីនេះពីរបីនាទីមុន ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានឃើញគាត់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹក...

162 បើខ្ញុំមិនច្រឡំទេ ខ្ញុំឃើញអ្នកដែលខ្ញុំស្គាល់ គឺជាបុរសម្នាក់និងប្រពន្ធរបស់ គាត់និងកូនស្រីតូចម្នាក់ឈ្មោះហ្វ្រីតហ្វ្រីងហ្គី មកពីទីក្រុងអូហៃយ៉ូ។ គឺមែនហើយ តើអ្នកជា...ជាបងប្រុសហ្វ្រីតហ្វ្រីងហ្គី? អ្នកកំពុងអង្គុយក្នុងរង្វង់តូចមួយ...នោះ គឺជាបងប្រុសនិងបងស្រីហ្វ្រីតហ្វ្រីងហ្គី មកពីអូហៃអូ ជាមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ។

163 ហើយនៅខាងក្រៅនោះ អង្គុយនៅខាងក្រោយ គឺជា...ខ្ញុំឃើញនៅទីនេះ គឺជា បុរសចំណាស់ម្នាក់ដែលមានអាយុ ៩២ ឆ្នាំ ដោយឈ្មោះវីល្លៀមដុក។ គាត់និង ប្រពន្ធរបស់គាត់។ នាងគឺជាគិលានុប្បដ្ឋាយិកា។ វីល្លៀមដុក នៅរដ្ឋអូហៃយ៉ូ ជា មិត្តភក្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ មិនយូរប៉ុន្មាន គាត់មានអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំ មានជំងឺ ខ្សោយបេះដូង គាំងបេះដូង ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ដើម្បីមក ភ្លាមៗគាត់ជិតស្លាប់ភ្លាមៗ។ ហើយនៅលើ...

164 គាត់ជាមិត្តភក្តិក្រុងដ៏ល្អចំពោះខ្ញុំ។ នៅតាមផ្លូវខ្ញុំទៅជួបគាត់ ខ្ញុំមានការ ព្រួយបារម្ភ។ ហើយខ្ញុំឈប់ ហើយកង់មួយរបស់ខ្ញុំចេញមកក្រៅ គឺគ្រាន់តែគាត់កង់ រថយន្តខ្ញុំជាបំណែកៗ ហើយខ្ញុំបានទៅស្ថានីយ៍តិចសាកូមួយ មានហ្គោសហើយ ពួកគេចេញមកក្រៅមើលវា។ ហើយខ្ញុំមើលទៅខាងលើ ហើយខ្ញុំឃើញបងដុក ដើរចុះមកតាមព្រះវិហារខ្ញុំ ដោយចាប់ដៃខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “សរសើរតម្កើង ព្រះអម្ចាស់។” ហើយខ្ញុំមើលទៅក្រោយ ហើយនៅទីនេះគាត់មកតាមផ្លូវ ហើយ ចាប់ដៃខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានទៅរកគាត់។

165 ខ្ញុំបានឃើញវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់គាត់ ជនជាតិយូដាវ័យក្មេងឬបុរសវ័យកណ្តាល ជនជាតិយូដា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ចុះលោកវិញ?”

166 បាននិយាយថា “គាត់មិនមានឱកាសប្រយុទ្ធទេ។” បាននិយាយថា “គាត់ ស្ថិតនៅក្រោមគង់អុកស៊ីសែន។” បាននិយាយថា “គាត់នឹងស្លាប់នៅទីនោះ។” គាត់បាននិយាយថា “សូមចងចាំថាគាត់មានអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ លោក។”

167 បាននិយាយថា “វាគឺជាជំងឺខ្សោយបេះដូងពេញ។ គ្មានអ្វីអាចធ្វើបានទេ។”
បាននិយាយថា “ដល់ពេលត្រូវទៅហើយ។”

168 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ លោក។ ប៉ុន្តែ អត់ទេ គាត់មិនទៅទេ។
ហ្នឹងហើយ។”

169 ខ្ញុំចូលហើយដាក់ដៃខ្ញុំនៅក្រោមតង់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងដុកតើអ្នកឮខ្ញុំ
ទេ?” គាត់មើលមកខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះតាមពិត ឈ្មោះរបស់គាត់ គាត់ជាជនជាតិអា
ឡឺម៉ង់ ដុ-ក ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែបញ្ចេញសំឡេងថាខុច សូមមើល។ ហើយខ្ញុំ—ហើយ
ខ្ញុំដាក់ដៃខ្ញុំនៅក្រោមតង់ ហើយខ្ញុំនិយាយថា “តើអ្នកឮខ្ញុំទេ បងខុច?”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមិនទៅទេ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនទៅ។”

170 មួយសប្តាហ៍ចាប់ពីពេលនោះមក ខ្ញុំកំពុងឈរនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ដែល
បានដើរឆ្លងកាត់ក្រុមជំនុំប៉ុន្តែបងដុក! ខ្ញុំបានចាកចេញពីការប្រជុំហើយបាន
ដើរកាត់ទន្លេ ទៅហាងកាហ្វេ ដើម្បីញ៉ាំ។ ហើយនៅពេលខ្ញុំចុះពីឡាន ហើយកំពុង
ដើរតាមផ្លូវ សូមអញ្ជើញមកបងប្រុសដុក ដោយដៃរបស់គាត់ចេញ។ និមិត្តរបស់
ពួកគេមិនបរាជ័យទេ។

171 ហើយបុរសនោះមានអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំហើយ ដើរតាមរាល់ការប្រជុំ គឺនៅ
រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ តើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នកបានទេ បងប្រុសដុក? អង្គុយ
នៅទីនោះ ដែលប្រជាជននឹងដឹងថាតើទាហានពិតប្រាកដគឺជាអ្វីនៅពេលនេះ។
នៅទីនេះ អង្គុយនៅទីនេះ ឃើញទេ អាយុ ៩១ឆ្នាំ ហើយដើរតាមរាល់ការប្រជុំ។
នៅពេលខ្ញុំនៅឯឆ្នេរខ្ពស់ គាត់បើកឡានរាប់រយម៉ាយល៍ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បី
ស្តាប់ខ្ញុំអធិប្បាយការអធិប្បាយ ហើយត្រលប់មកវិញ។ ព្រះ “វានឹងមានពន្លឺ
នៅពេលល្ងាច។”

172 ខ្ញុំបាននិយាយថា នៅថ្ងៃផ្សេងទៀតខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយគាត់ ខ្ញុំបាន
និយាយថា “តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបានសម្រាប់អ្នក បងប្រុសដុក?”

173 “គ្រាន់តែជាសំណូមពរមួយ បងប្រុសប្រាណហាំ។ នៅពេលដែលទ្រង់យាង
មក ខ្ញុំចង់ទៅជាមួយទ្រង់។”

174 បាននិយាយថា “កុំបារម្ភ។ នោះមានសុវត្ថិភាព។ ប្រាកដហើយ។” ឥឡូវនេះ បុរសនោះបានចូលមកទទួលការជ្រមុជទឹក អូ ចូលមកហើយទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងអ្វីៗទាំងអស់គ្រាន់តែជាអ្នកបំរើអស្ចារ្យរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ។

175 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងសួរអ្នករាល់គ្នា ដោយក្តីគោរព អ្នកពិតជាមើលទៅដូចនេះ ហើយអធិស្ឋាន។

176 ឥឡូវនេះមានគ្រូបង្រៀនប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដឹងថាទ្រង់គឺជាសម្តេចសង្ឃ ឥឡូវនេះ ដែលអាចត្រូវបានប៉ះពាល់ដោយអារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់ យើង? មែនហើយ ប្រសិនបើទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀង រហូត ហើយជាសម្តេចសង្ឃដូចគ្នា នោះទ្រង់នឹងធ្វើដូចគ្នាដែរ។ មានតែទ្រង់ទេ រាងកាយរបស់ទ្រង់ គឺនៅ...នៅលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ ដែលដឹង? [អាម៉ែន។] រូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវស្ថិតនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ប្រើរាងកាយរបស់យើងដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់ តាមរយៈអ្វីដែលទ្រង់បាន សន្យាថានឹងធ្វើ។ “កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើអ្នកក៏ត្រូវធ្វើដែរ។”

ខ្ញុំនឹងសុំឱ្យអ្នកអង្គុយស្ងៀម ដោយគោរព អ្នកមើល អធិស្ឋាន។

177 ឥឡូវនេះ ព្រះវិបិតានៃស្ថានសួគ៌អើយ ខ្ញុំបានព្យាយាមធ្វើឱ្យមានការគោរព ដូចដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀប ធ្វើអំពីវា។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែជាពាក្យមួយពីអ្នក ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ហើយបន្ទាប់មកសំលេងតិចតួចអាចចុះមកតាមរយៈអ្នកស្តាប់នេះ ហើយនិយាយថា “វាគឺជាខ្ញុំ កុំខ្លាច។” ផ្តល់ឱ្យវា ព្រះវិបិតា។ ហើយខ្ញុំប្តេជ្ញាចិត្ត ចំពោះទ្រង់ ជាមួយនឹងសារដែលបានអធិប្បាយនៅយប់នេះ ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ដើម្បីបញ្ជាក់។ ទ្រង់មិនចាំបាច់ធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើវា ឬទ្រង់ធ្វើវាព្រោះទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អាម៉ែន។

178 ហើយអ្នករាល់គ្នាគោរពយ៉ាងពិតប្រាកដ ពិតជាការគោរពពិតប្រាកដ។ តើ អ្នកធ្វើដូចម្តេច? ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងផ្តល់ព្រះគម្ពីរដល់អ្នកនៅពេលយើងទៅជាមួយ គ្នា។ បើព្រះអម្ចាស់ធ្វើ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែ...ហើយខ្ញុំបានអធិប្បាយយ៉ាងដូច្នោះ ថា នោះគឺជាការចាក់ប្រេងតាំងមួយប្រភេទ។ នេះគឺជាប្រភេទមួយទៀតនៃការចាក់

ប្រេង។ នោះគ្រាន់តែជាពរជ័យប៉ុណ្ណោះ។ នេះគ្រាន់តែជាជឿនមួយប៉ុណ្ណោះដែល
គ្រាន់តែយកជីវិតពីអ្នក។

179 ឥឡូវនេះស្ត្រីឈរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញនាងនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។
យើងជាអ្នកដទៃនឹងគ្នា? ខ្ញុំជឿថាអ្នកបាននិយាយ មួយរយៈមុន ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នក
ទេ។ ព្រះស្គាល់អ្នក។ ទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំ។ តើអ្នកដឹងទេថាអ្វីដែលយើងកំពុងឈរនៅ
ទីនេះឥឡូវនេះ តើយើងនឹងត្រូវឆ្លើយចំពោះវានៅថ្ងៃជំនុំជម្រះទេ? [បងស្រីនិយាយ
ថា “អាម៉ែន”។—អដង។] អ្នកដឹងពីរឿងនេះទេ? អ្នកដឹងទេថាអ្វីដែលយើងធ្វើ
នៅពេលនេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឱ្យយើងឆ្លើយចំពោះវា? ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយក្នុង
គោលបំណងមួយ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងបើកបង្ហាញដល់ខ្ញុំ
នូវអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ តើអ្នកមានគំនិតអ្វី ឬអ្វីដូចនោះ តើអ្នកនឹងជឿទេ? អ្នកនឹង
ត្រូវជឿរឿងនោះមែនទេ? [“អាម៉ែន”។]

180 តើអ្នកជឿទេថាវានៅទីនោះ ទស្សនិកជន?

181 ឥឡូវនេះយើងឈរជួបស្ត្រីនៅអណ្តូង ហើយព្រះអម្ចាស់របស់យើង បុរសនិង
ស្ត្រីជួបគ្នាជាលើកដំបូងរបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? នៅទីនេះ យើងកំពុងជួបប្រជុំ
សម្រាប់...នោះគឺជាយ៉ូហានជំពូកទី៤។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
និងនិយាយ...បើអ្នកនៅទីនេះដើម្បីអ្នកផ្សេង បើអ្នកឈឺ បើមានបញ្ហាក្នុងគ្រួសារ
ប្រសិនបើវាជាបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ ទោះមានអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ដឹង។
ប៉ុន្តែទ្រង់អាចយល់ពីគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។
ខ្ញុំមិនអាច។ ខ្ញុំជាមនុស្ស។ អ្នកគ្រាន់តែភ័យបន្តិច ហើយនោះជាមូលហេតុដែលខ្ញុំ
ធ្វើបែបនេះ អ្នកឃើញទេ។

182 នោះគឺជាបញ្ហាមួយរបស់អ្នក គឺការភ័យ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយអ្នកក៏មាន
ជំងឺទឹកនោមផ្អែមដែរ នោះគឺជារឿងមួយទៀតដែលខុសចំពោះអ្នក។ ត្រឹមត្រូវ
ហើយ។ សុគតស្នាញ រឿងជាច្រើន។ តើវាត្រូវទេ? បើត្រឹមត្រូវសូមលើកដៃ
ឡើង។ ឃើញទេ? តើអ្នកជឿថាទ្រង់នឹងព្យាបាលអ្នកទេ? [បងស្រីនិយាយថា “ខ្ញុំ
ជឿ”។—អដង។] អ្នកជឿ? ឥឡូវនេះ ភាពភ័យរបស់អ្នកបណ្តាលមកពីអាយុរបស់
អ្នក សូមមើល ប៉ុន្តែឥឡូវនេះវានឹងចាកចេញពីអ្នក។ ហើយខ្ញុំជឿដោយសេចក្តី
ជំនឿ យើងនឹងទៅកាលវាវិ មានការបញ្ចូលឈាម។

183 ឥឡូវនេះ នោះគឺជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ទ្រង់បានប្រាប់ស្ត្រីនៅអណ្តូងថា តើ

បញ្ហារបស់នាងគឺជាអ្វី។ នាងគឺមានប្តីច្រើនពេក។ របស់អ្នកគឺជាអ្វី... ខ្ញុំគិតថាភ័យ ហើយមានរឿងពីរប្របីទៀតខុសជាមួយអ្នក។ ត្រូវហើយមែនទេ? នោះគឺជារឿង ដូចគ្នា។

184 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលទ្រង់មកឯស៊ីម៉ូនទ្រង់បានប្រាប់គាត់ថាគាត់ជា អ្នកណា។ អ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកឈ្មោះអ្វីទេ? តើវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកជឿ ថែមទៀតទេ? វានឹង? លោកស្រីស្រ្តី... [ប្រុងស្រីនិយាយថា "ស្តុត។"—អដ។] ស្តុ តតើអ្នកជឿទេ? ទៅហើយជឿ ហើយអ្នក... វាចប់ហើយ។ អាមែន។

185 មក។ អ្នកជឿទេ? ខ្ញុំក៏ជាមនុស្សដ៏ទៃចំពោះអ្នកដែរ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ ព្រះ ស្គាល់អ្នក។ តើអ្នកជឿទេថាទ្រង់អាចលាតត្រដាងប្រាប់ខ្ញុំអ្វីដែលជាបញ្ហារបស់ អ្នក? ហើយប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើ ដូច្នោះព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនឹងប្រទានពរ។ តើវាជា ការពិតមែនទេ? [ប្រុងស្រីនិយាយថា "ចាស វាគឺជាការពិត។"—អដ។] ឥឡូវកុំ —កុំមានការព្រួយបារម្ភ សូមមើល នោះហើយជាអ្វី—នោះគឺជាទ្រង់ដែលអ្នកមាន អារម្មណ៍បែបនោះ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកក៏កំពុងមានជំងឺសរសៃប្រសាទ ភ័យ ព្រួយផងដែរ ហើយងាយនឹងហត់។ ហើយអ្នកកំពុងមានបញ្ហាប្លោកនោម មាន អ្វីខុសប្រក្រតីជាមួយឆ្អឹង ហើយអ្នកមានភាពស្លេកស្លាំង។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកទទួលបានអ្វីមួយ...

186 វានៅតែជាបុរសដែលលេចមុខនៅទីនេះ។ តើអ្នកជឿថាព្រះអាចព្យាបាលអ្នក បានទេ? [ប្រុងស្រីនិយាយថា "ចាស ខ្ញុំជឿ។"—អដ។] សូមព្យាបាលប្តីរបស់អ្នក ផង ធ្វើឱ្យគាត់ជា? អ្នកគិតថាបញ្ហាក្រពះនឹងចាកចេញ ហើយគាត់មិនអីទេ? នោះ គឺជាអ្វីដែលគាត់កំពុងរងទុក្ខ។ ទៅដាក់ដៃលើគាត់ ប្រាប់គាត់ដូច្នោះ ហើយវានឹង កើតឡើង—វានឹងចាកចេញពីគាត់។

187 ខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែកចំពោះអ្នក។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវស្គាល់យើងទាំងពីរ តើមែនទេ? តើអ្នកជឿថាព្រះអាចធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយទេ? ប្រសិនបើ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងបើកសម្តែងមកខ្ញុំ នូវរឿងនោះ... ថាអ្នកគឺជា... នោះគឺនៅក្នុង បេះដូងរបស់អ្នក តើអ្នកជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាទេ? អ្នកមានបញ្ហាខ្លះ។ អ្នកមាន—មាន—បញ្ហាថង់ទឹកមាត់ សម្រាប់រឿងមួយ។ ហើយរឿងមួយទៀត វា បណ្តាលឱ្យប្លោកនោមរបស់អ្នកមានសភាពដំបៅ ប៉ុន្តែនោះជាអ្វីដែលគ្រូពេទ្យ របស់អ្នកបាននិយាយ។ ឥឡូវនេះ រឿងមួយទៀតគឺថាពួកគេចង់ធ្វើការរះកាត់។

នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ តើវាមិនពិតទេឬ? ឥឡូវនេះតើអ្នកជឿថាទ្រង់អាចជៀសវា
បានទេ? តើអ្នកគិតថាជំនឿរបស់អ្នកមានលើទ្រង់ទេ? ឥឡូវអ្នកដឹងថាមិនមែនខ្ញុំ
ទេដែលធ្វើបែបនេះ។ អ្នកជឿទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។ ចូរទៅចុះ ហើយដូចដែលអ្នក
បានជឿ ដូច្នោះចូរមានចំពោះអ្នកចុះ។

188 ខ្ញុំគិតថាយើងជាមនុស្សចម្លែក ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះស្គាល់យើងទាំងពីរ។ តើ
អ្នកជឿថាទ្រង់អាចលាតត្រដាងប្រាប់ខ្ញុំនូវអ្វីដែលអាចជួយអ្នកបានទេ? [បងស្រី
និយាយថា “បាទ ខ្ញុំដឹងហើយ។”—អដ។] អ្នក អ្នកជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើ។
[វិជ្ជមាន។] ខ្ញុំនិយាយ...វិជ្ជមាន” នោះជាការល្អណាស់។ នោះល្អណាស់។
ឥឡូវនេះអ្នកមានរឿងជាច្រើនជាមួយអ្នក សុគតស្នាញនិងរឿងជាច្រើន ហើយក្នុង
ដួង ហើយអ្នកមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។ ហើយអ្នកពិតជាក៏យល់ណាស់។ និង
—ហើយនោះជាការ មិនអីទេ។

189 បន្ទាប់មក អ្នកមានបន្ទុកលើបេះដូងរបស់អ្នក ហើយបន្ទុកនោះគឺសម្រាប់
នរណាម្នាក់ ដែលជាកូនប្រុសរបស់អ្នក។ ហើយគាត់កំពុងមាន—បញ្ហា បញ្ហា
ក្នុងស្រុកខ្លះ។ គាត់និងប្រពន្ធគាត់តែងតែរអ៊ូរទាំងនិងបន្ត...?..ហើយអ្នកមានបន្ទុក
សម្រាប់វា។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឥឡូវអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត ហើយអ្វីៗនឹងច្បាស់
ហើយបាត់ទៅវិញ។ អ្នកជឿឥឡូវនេះ។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។

190 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ លោក? ខ្ញុំជាអ្នកដទៃចំពោះអ្នកហើយ—ហើយ
អ្នកជាអ្នកដទៃចំពោះខ្ញុំ។ និង—វាចាប់ផ្តើម...និមិត្តឥឡូវនេះ ខ្ញុំមើលទៅដូចជា
ផ្ទះទាំងមូលទើបតែទទួលបានពន្លឺ ដូចជាខ្យល់ក្នុងវិលជុំវិញ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែតើ
អ្នកជឿថាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអាចបង្ហាញប្រាប់ខ្ញុំអ្វីដែលអ្នកកំពុងឈរនៅទីនោះ
ទេ? អ្នកជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើ? ខ្ញុំជឿ ផងដែរ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយជាមួយអ្នក ដើម្បី
ទាក់ទងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ពិតជាអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើ។ ឃើញទេ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ ដូច្នោះ
វាត្រូវតែមានអ្វីក្រៅពីខ្ញុំធ្វើវា។ ខ្ញុំត្រូវដកខ្លួនចេញឱ្យឆ្ងាយពីខ្លួនខ្ញុំទាំងស្រុង ដែល
ទ្រង់ធ្វើដោយខ្លួនឯង។ អ្នកយល់ទេ?

191 ឥឡូវនេះ មានរឿងមួយ ដែលអ្នកកំពុងជួបប្រទះជាមួយនឹងជម្ងឺ
សរសៃប្រសាទយ៉ាងខ្លាំង ហើយស្ថានភាពភ័យនេះមានមួយរយៈហើយ។ ត្រឹមត្រូវ
ហើយ។ ហើយស្ថានភាពសរសៃប្រសាទនោះបានធ្វើឱ្យអ្នកមានជំងឺលើសឈាម
ផងដែរ។ ហើយអ្នកមានជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល។ នោះហើយ។ និយាយ

ថាអ្នកធ្លាប់ជាគ្រូអធិប្បាយ ឬអ្នកជាគ្រូអធិប្បាយ។ ឥឡូវនេះអ្នកគឺជាគ្រូអធិប្បាយ។ ខ្ញុំបានឃើញអ្នកឈរនៅក្នុងវេទិកា។ បន្ទាប់មក ចូរមានជំនឿលើព្រះ ហើយភាពភ័យនោះនឹងចាកចេញពីអ្នក។ អ្នកដឹកនាំទាំងអស់មាន។ អ្នកនឹងមិនអីទេ។ ត្រលប់ទៅវេទិការបស់អ្នក ហើយស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ហើយរក្សាភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះបន្ទូលនោះ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

192 អ្នកជឿទេថាបញ្ហាខ្លះរបស់អ្នកបាត់ពីអ្នក អង្គុយលើកៅអី? តើអ្នកជឿទេ? [បងស្រីនិយាយថា “ចាស។”—អដ។] មិនអីទេ លោកម្ចាស់ គ្រាន់តែបន្តដំណើរទៅមុខដោយនិយាយថា “អរគុណព្រះជាម្ចាស់។”

193 ចូលមក ស្ត្រីអើយ។ តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ទេ? [បងស្រីនិយាយថា “ប្រាកដហើយ។”—អដ។] ត្រឹមត្រូវហើយ។ តើអ្នកជឿទេថាបញ្ហាស្ត្រី បញ្ហាធាតុស្ត្រីនឹងចាកចេញពីអ្នក? [“អាម៉ែន។”] អ្នកជឿ? បន្ទាប់មកទៅមុខនិយាយថា “អរគុណព្រះជាម្ចាស់។”

194 បញ្ហាតម្រងនោម បញ្ហានៅខាងក្រោយ នៅក្នុងខ្នងរបស់អ្នក។ តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងប្រោសអ្នក ហើយនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយពីជំងឺនោះទេ? តើអ្នកជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាទេ? មិនអីទេ ទទួលយករបស់អ្នក...?...

195 សូមមកស្ត្រីអើយ។ ខ្ញុំជាអ្នកដទៃចំពោះអ្នក។ បើខ្ញុំមិននិយាយអ្វីប្រាប់អ្នកទាល់តែសោះ តើអ្នកជឿទេថាវត្តមានរបស់ព្រះនៅទីនេះដើម្បីព្យាបាលអ្នកឈឺ? [បងស្រីនិយាយថា “ប្រាកដណាស់ខ្ញុំជឿវា។”—អដ។] អ្នកនឹងជឿ? អញ្ចឹង បើអ្នកជឿ ដូច្នោះអ្នកមានបញ្ហាក្រពះ...ខ្ញុំប្រាប់អ្នកចប់ហើយ អ្នកឃើញទេ? វាជា—វាបានបាត់ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកហើយ មើល។

196 តើអ្នកសុខសប្បាយជាទេ? ព្រះរស់នៅក្នុងចិត្ត។ ហើយបេះដូងរបស់អ្នកត្រូវបានបង្ហាញនៅទីនេះ យឺតយ៉ាវ។ តើអ្នកជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវទេ? ទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកហើយជឿវា។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ អ្នកជឿ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ។

197 អ្នកភ័យណាស់ បណ្តាលឱ្យអ្នកមានបញ្ហាក្រពះ រលាកក្រពះ។ វារំខានអ្នកបន្ទាប់ពីញ៉ាំ។ តើអ្នកជឿថាអ្វីៗបានបាត់ទេឥឡូវនេះ? ទៅយកអីញ៉ាំដោយខ្លួនឯងចុះ។

198 ពិបាកឱ្យអ្នកក្រោកពីដំណេក ខ្លងបានរំខានអ្នកខ្លាំងណាស់ [អ្នកជំងឺនិយាយ

ថា “បាទលោក។”—អដងៗ វានឹងមិនរំខានអ្នកទៀតទេ ប្រសិនបើអ្នកជឿវា។ នឹងអ្នកជឿ? [“បាទ លោក។” មិនអីទេ សូមបន្តហើយសូមឱ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវធ្វើឱ្យអ្នកមានសុខភាពល្អទាំងស្រុង។

199 តើអ្នកភ័យអំពីអ្វី? គ្រាន់តែបន្តនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនភ័យទៀតទេ” ហើយអ្នកនឹងមិនក្លាយជាក័យ។ ទៅហើយជឿ។ មិនអីទេ លោក។

200 សូមមកស្រ្តីអើយ។ ឥឡូវនេះស្រ្តីជនជាតិអេត្យូពី និងបុរសស្បែកស គ្រាន់តែដូចជាអ្វីដែលបានជួបនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេមានការបែងចែកដូចជាពួកគេធ្លាប់មាននៅភាគខាងត្បូង ប៉ុន្តែយើងមិនមានទៀតទេ។ ព្រះយេស៊ូវឱ្យពួកគេដឹងថាមនុស្សទាំងអស់គឺជាពលរដ្ឋរបស់ព្រះ។ មិនមានអ្វីប្លែកទេ សូមមើលថាតើនាងជាជនជាតិយូដាឬជនជាតិសាម៉ារី។

201 ឥឡូវនេះប្រសិនបើព្រះមិនជួយអ្នកទេ ឆាប់ៗនេះជំងឺរលាកសន្លាក់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកឈឺ។ ប៉ុន្តែតើអ្នកជឿថាទ្រង់នឹងជួយអ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកជាទេ? ដូចស្រ្តីបានធ្វើដែរ ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នក ហើយប្រាប់ប្រជាជនរបស់អ្នកអំពីអ្វីដែលអស្ចារ្យដែលព្រះបានធ្វើសម្រាប់អ្នក។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

ឥឡូវនេះមានគ្រូពេទ្យរះកាត់ម្នាក់បានត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចក្នុងការដកកាំបិតចេញ។

202 គ្រាន់តែចាំមួយភ្លែត។ វាមិនមែនជាស្រ្តីនេះទេ។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែចាំមួយភ្លែត អ្នករាល់គ្នាគោរពឥឡូវនេះ។ គឺ—គឺសាតាំងបានព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយ។ វានៅទីនេះ។ ដុំសាច់ ដុំសាច់អ្នកទាំងពីរ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកមានដុំសាច់ នាងមានដុំសាច់ ហើយអារក្សនោះស្រែករកជំនួយពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងតែស្រែកដែរ។ តើអ្នកនឹងជឿអ្នកណា? ត្រឹមត្រូវហើយ។ ក្រោកពីគ្រែនេះទៅអ្នកនាង។ ក្រោកឡើងចេញពីអង្រឹងនោះ។ ចូរក្រោកឡើងហើយជឿចុះ។ ចូរទៅជឿទ្រង់ឥឡូវនេះ។ អាម៉ែន។

203 តើអ្នកជឿទេ? អ្វីៗអាចធ្វើទៅបាន។ តើអ្នកជឿទេ? ចុះអ្នកវិញក្នុងទស្សនិកជន?

204 សូមឱ្យយើងឈរនៅលើជើងរបស់យើងឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលាដើម្បីធ្វើវា។ សូមឱ្យមនុស្សម្នាក់ៗ...ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាឈរ

នៅលើជើងរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ សូមសរសើរតម្កើងព្រះ។ លើកដៃឡើង។

²⁰⁵ សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ! យើងសរសើរទ្រង់ចំពោះភាពអស្ចារ្យរបស់
ទ្រង់ និងការព្យាបាលអ្នកឈឺ។

64-0307 ទីបន្ទាល់នៅលើសម្បទ

ប្រាសាទកំពង់ផែព្រលឹង

ជាឡាន, ត.ស ស.ហ.វ

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG